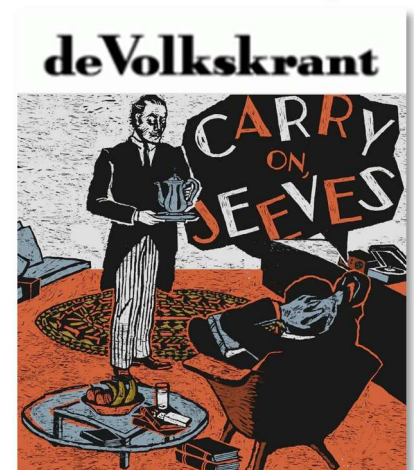

Nothing Serious

P.G. Wodehouse Society 's Nieuwsblad
Jaargang 43 – nummer 2 - 2026 - juni

NOTHING SERIOUS

ISSN 1382-0265 verschijnt in februari, mei/juni en oktober.

Redactie

Maurice Beemster, Heemsteedse
Dreef 49, 2101 LM Heemstede
NothingSerious@wodehouse-
society.nl, 06-11123119

De P.G. Wodehouse Society is officieel opgericht op 27 november 1981 en staat ingeschreven bij de KvK te Amsterdam onder nummer 40534603.

De doelstelling van de vereniging is het werk van de schrijver P.G. Wodehouse onder de aandacht te blijven brengen van lezers en het te bewaren voor het nageslacht.

Het lidmaatschap kost (vanaf 2027) 30 euro per jaar, voor jeugdleden (t/m 18 jaar) 5 euro per jaar. Eenmalig inschrijfgeld ad 10 euro.

Bankrekening IBAN
NL17INGB0008558315 t.n.v. P.G.

De leden komen in 2026 op 14 februari, 20 juni en 17 oktober vanaf 13.00 uur samen.

De kopijdata voor Nothing Serious zijn: 19 januari, 24 mei en 20 september 2026

Het bestuur bestaat uit

- Peter Nieuwenhuizen (voorzitter),
- Elsbeth Westerman (penningmeester),
- Marcel Gijbels (secretaris, secretariaat@wodehouse-society.nl),
- Herman van Riel
- Maurice Beemster (redacteur Nothing Serious, NothingSerious@wodehouse-society.nl)

PGWS Contributieverhogingsvoorstel

Op de februari activiteit werd het al aangekondigd: de tijd is rijp om te kijken naar een contributieverhoging per 2027. Dit komt met name door de exorbitant gestegen portokosten voor het versturen van de Nothing Serious (NS) en het feit dat het eind daarvan nog niet in zicht is.

Het bestuur kiest voor een algemene verhoging van €5,- per lid. De nieuwe contributie wordt daarmee €30,- voor iedereen (v.a. 2027). Wie daar bezwaar tegen heeft, kan dat op de juni activiteit te kennen geven. Voor wie de verhoging door zijn/haar persoonlijke situatie te moeilijk is, kan vertrouwelijk contact opnemen met het bestuur.

Leden buiten Nederland betalen al sinds 2023 +€10 extra voor een papieren NS op de mat, omdat buitenlandse porto significant duurder is. Dit blijft hetzelfde voor hen en daarom komen alleen zij met de €5,- verhoging uit op €40,- totaal (v.a. 2027). Indien men overstapt naar de digitale NS, vervalt uiteraard de extra €10,- voor de buitenlandse porto en betalen die leden ook gewoon €30,- (v.a. 2027).

Ledennieuws

Overleden:

207 Robert Reinders Folmer,
Amsterdam

U kunt een ledenlijst (in PDF formaat) aanvragen bij het secretariaat:

pgwssecretariaat@hotmail.nl

Van de redactie

En als de lente inmiddels niet meer nieuw is en al bijna op zijn einde loopt is het voor onze society en specifiek voor ons 'clubblad' *Nothing serious* wel degelijk een nieuwe start. Ik ben ontzettend trots maar ook een beetje gespannen om het stokje van Herman over nemen: er zijn grote schoenen te vullen. Ik zal iig mijn ontzettende best doen om dit blad te voorzien van interessante, leuke, gezellige en natuurlijk ook grappige verhalen en anekdotes.

Natuurlijk is jullie steun hierin onontbeerlijk en hoop ik dan ook 'bestookt' te worden met kopij.

Voor deze editie is dat zeker gelukt.

We hebben een hele mooie tentoonstelling gezien in het verre Nieuw Dordrecht, Het filmfestival heeft plaatsgevonden en natuurlijk is de voorbereiding voor het jubileumfeest in volle gang.

Maurice

Jodocus (Willem Brandt) over Wodehouse

IN DE HOEK

A la Wodehouse

— Jeeves!
— Yes, Sir.
— Wat denk je van dit cerise vlinderdasje, Jeeves?
— Ik zou u voor vanmorgen gaarne het lichtblauwe stippeltje willen aanraden, Sir.
— Bij een beige hemd, Jeeves?
— Men draagt de laatste tijd in die betere kringen meer parelgrijs, Sir.
— En welke soorten van blouses?

De auteur Wodehouse heeft regelmatig navolgers gehad. Sommige auteurs proberen te schrijven in de stijl van Wodehouse. Nog onlangs verscheen het boek **JEEVES AGAIN** (Hutchinson, 2025), waarin twaalf auteurs een verhaal schrijven over Bertie Wooster & Jeeves in de stijl van Wodehouse.

Al in 1959 nam de Nederlandse schrijver, dichter, journalist en vrijmetselaar Willem Brandt, pseudoniem voor Willem Simon Brand Klooster (1905-1981) de handschoen op. Brandt had een carrière bij het Utrechtsch Dagblad, Deli Courant, Goois Nieuwsblad, Opwaartsche Wegen en De Vlaamse Gids. Zijn bijdragen gingen vaak over de vrijmetselarij, Indonesië en de Jappenkampen.

Hij was ook hoofdredacteur van de Bussumsche Courant, waarin hij bijdragen schreef onder een ander pseudoniem: Jodocus. In de column 'In de hoek' schreef hij op 21 maart 1959

Inhoud

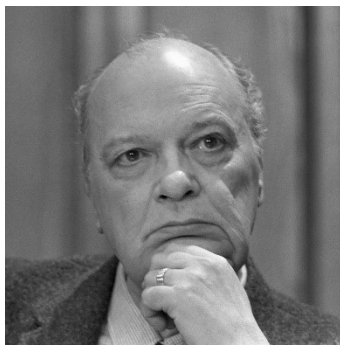
Jodocus (Willem Brandt) over Wodehouse	1
Jeeves and the fat bike	4
De tentoonstelling van een verzamelaar(!)	5
Waar een dorpsfeest allemaal toe kan leiden	7
Impressies van de PGWS-bijeenkomst in café Kuyl, 14 februari 2026	14
Thema voor de bijeenkomst: Verjaardagen	21
Over Wodehouse	22
Het 8 ^e Wodehouse Filmfestival	23
Robert Reinders Folmer	25
Wodehouse in Bollywood	26
Emsworth's Plum en The Emsworth Echo	28
Wodehouse en Leonard Beuger	29
Bezoek aan Emsworth	31
20 juni bijeenkomst in The Mill Amsterdam	33
PGWS Lustrum 3 oktober	34
De 3 ^e Wodehouse in the Springtime conferentie	36

NIEUWSBLAD VOOR GOOI-NOORD

DE BUSSUMSCHE COURANT

Dir.-Hoofdred.: Wm. S. B. KLOOSTER ★ Verschijnt dinsdag, donderdag en zaterdag in Bussum, Naarden, Huizen, Laren en Blaricum

in deze krant de volgende bijdrage, waarin de Hollanders er van langs krijgen, net als Volendammers, zigeuners (reizigers) en Hollandse tulpen.

A la Wodehouse

- Jeeves!
- Yes, Sir.
- Wat denk je van dit cerise vlinderdasje, Jeeves?
- Ik zou u voor vanmorgen gaarne het lichtblauwe stippeltje willen aanraden, Sir.
- Bij een beige hemd, Jeeves?
- In de betere kringen meer parelgrijs, Sir.
- En welk costuum zou ik voor vandaag kiezen, Jeeves?
- De wat nauwere pijpen zijn nog steeds in de mode, Sir.

- Maar ik houd meer van die wijde, Jeeves.
- Wanneer u het mij toestaat te zeggen herinneren de wijde pantalons ons te veel aan de Volendammers, Sir.
- Wat zijn Volendammers, Jeeves?
- Een soort Hollanders, Sir, als u het permitteert.
- En wat zijn Hollanders, Jeeves?
- Foreigners, Sir.
- Dat is genoeg, Jeeves. Geef mij die nauwe pijpen. Heb ik niet in de Times gelezen dat die Hollanders onze vliegtuigen willen stelen, Jeeves?
- Ze willen er mee naar Singapore vliegen, Sir, en naar Prestwick; en wanneer ik goed geïnformeerd ben komen ze er zelfs al mee naar Londen.
- Een schandaal, Jeeves. En doen wij daar niets tegen?
- Het Imperium waakt, Sir.
- Wat doet het Imperium, Jeeves?
- Het Imperium heeft de BOAC ingezet, Sir. Ook heeft het Imperium de Hollanders verboden overal maar rond te vliegen, alsof de wereld van hen is, Sir.

- Britannia rules the waves and the air, Jeeves. Laat die Hollanders, of hoe die kaerels heten mogen, opvliegen.
- Dat mogen ze nu juist niet, Sir, als u het mij toestaat.
- Wat, Jeeves?
- Opvliegen, Sir. Ze zouden helemaal niet mogen vliegen, Sir. Het zijn boeren, wanneer u mij de uitdrukking niet kwalijk neemt.
- Nu je het zegt heb ik er wel eens een afbeelding van gezien, Jeeves. Ze dragen klompen, wijde broeken, pijpekrullen en een stenen pijp. Een raar volkje, Jeeves. Het zijn allemaal rare volkjes, Jeeves, daarginds over het Kanaal. Zigeuners en boeren. Wat doen die kaerels in de lucht? Jaag ze er uit, Jeeves, jaag ze er uit.
- Uw orders zullen stipt worden uitgevoerd, Sir. Mag ik u de snok met het lichtgrijze streepje voor vandaag aanraden Sir? En in het huidige voorjaarsweer staat een frisse rode tulp in het knoopsgat vrolijk en jeugdig, Sir.
- Waar komen die tulpen vandaan, Jeeves?

- Uit Holland mijnheer, wanneer u het mij toestaat.
- Je bent een landverrader, Jeeves, een vijfde colonnist.
- Geheel tot uw dienst, Sir.
- Ham en eggs, Jeeves!
- In uw knoopsgat, Sir?
- En geef mij pen en papier, Jeeves, ik ga een

ingezonden stuk aan de Times schrijven. Britannia rules the air, en alle zigeuners uit Holland kunnen opvliegen, Jeeves. En bestel twee tickets voor Nice, om er de Paasdagen door te brengen. Bij de K.L.M., Jeeves, denk er aan: bij de K.L.M., die geven de beste service en de eggs. Weg met de Hollanders,

Jeeves. En lang leve de Engelse geur van de tulpen, de K.L.M.-service en de Middellandse Zee!

Jodocus

de Volkskrant

Op 2 mei 2026 stond er een heel mooi artikel in de Volkskrant van Gijs van Engelen.

Gijs is presentator van de podcast *Geschiedenis inside* en schrijver van de onlangs verschenen roman *Hoop & Vrees*.

De opening van het artikel is als volgt:

Toen de essayist Christopher Hitchens te horen had gekregen dat hij ziek was en niet meer beter zou worden, lag er een stukgelezen papaerback naast zijn ziekenhuisbed. Zij ogen schoten bezorgd naar het boek en weg, steeds opnieuw.

Christopher Buckley, een bevriend schrijver op bezoek, vroeg hem wat er was. 'Als dit niet werkt', verzuchtte Hitchens, 'wat dan wel'

Dit was zijn laatste toevlucht, het warmste bad dat hij kende: een roman van P.G. Wodehouse.

De sub-titel van het artikel is even hartverwarmend:

Als een man ziek is, wil hij zijn moeder, schreef Philip Roth. Maar Gijs van Engelen wilde P.G. Wodehouse, de enige schrijver die hem op de been houdt. Wat maakt diens werk zo heilzaam?

Jeeves and the Fat Bike

I am inclined to think, Jeeves...

"Really, sir?"

No, no, I hadn't quite finished.

"Oh, I am sorry, sir."

I am inclined to think, Jeeves, that good manners by now seem to be a thing of the past.

"I am sorry to hear it, sir."

As I was leaving the Drones just now, I trotted along the pavement, when this hideous piece of machinery came whizzing by, and the blighter driving it nearly ran me over.

"Most inconsiderate, sir."

Dashed inconsiderate! This chap did not think to drive his blasted vehicle in the road. No, no, he was progressing in a pedestrian area, mind you, at a terrifying speed, a speed that could have knocked the resident of Toad Hall down with a feather.

"Decidedly vexing, sir."

Rather! It was a very nasty looking piece of machinery too, I can tell you. If Mr Hispano, or Mr Suiza, for that matter, had seen such a monstrosity, they would be spinning in their graves by now. Spinning, I say.

"If you will allow me to interject, sir, it is understood that the proprietors of the car manufacturing business Hispano-Suiza, the moniker of course referring to their countries of origin, rather than surnames, are still amongst us."

Yes, well, never mind about that, Jeeves. They would be spinning regardless.

"If you say so, sir."

This blighter was seated on some sort of iffy apparatus, compounded by very wide tyres. And he did not propel it under his own steam, oh no, there seemed to be some electrical device hidden within, that made him go like the Devil and almost made Bertram Wilberforce cross the river... Er, there

paid the chap who runs the ferry in those parts, don't you know. The scourge of our time, Jeeves, is this wide tyre and electrically propelled bicycle, say I.

"I believe, sir, that an electrically powered bicycle is nowadays called an 'e-bike'. However, if unduly widened tyres are attached to such a contraption, it is considered to be a 'Fat Bike', I am given to understand."

Never mind electrical tyres, Jeeves; I could do with a snifter.

"Very good, sir."

© 2026, M.G. Wodehouse

Marco Bakker

was a stretch of water of sorts, wasn't there, Jeeves?

"The river Styx, sir?"

That's the stretch indeed, the Sticks. Well, I had almost

De tentoonstelling van een verzamelaar(!)

Peter met Wodehouse in Nieuw-Dordrecht

Het was een prachtige morgen, de vogeltjes floten er lustig op los en de aankomst van een nieuwe lente en bijbehorend leven kondigde zich aan door een hele lichte groene gloed over de bomen langs de kant van de weg te spreiden. Een hele mooie tijd dus om de stede te verlaten en de weide wereld in te trekken!

Zondagmorgen 22 maart had de afdeling Amsterdam en Heemstede afgesproken om af te reizen naar het fantastische Nieuw-Dordrecht alwaar ons aller geridderde en behangen met medailles zijnde voorzitter zijn collectie van P.G. Wodehouse parafernalia had tentoongesteld.

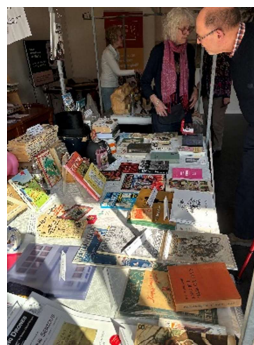
Dat moesten we natuurlijk aanschouwen.

Om 11 uur kwamen Rob, Josepha, Annet en ik te samen om nog even een kopje koffie te drinken in theater Perdu om vervolgens de stoere stap te nemen om Noord-Holland en (nog

specifieker) Amsterdam te verlaten ons naar het rustieke Drenthe te begeven.

Wat doe je als je twee uur in de auto zit met een aantal Wodehouse fanaten en bibliofielen? Je praat over boeken in het algemeen en bespreekt diverse settings uit de vele verhalen van Plum.

“Wat is het leukste en/of grappigste verhaal, het beste boek en wie is het leukste type en in welk verhaal komt dat het beste tot uiting?”

Etc, etc, je kent het wel.

Door de rustige zondag en ondanks de ruzies met het navigatiesysteem hadden we een relatief voorspoedige reis en kwamen we om 13:30 aan bij het Museum.

We werden meer dan hartelijk verwelkomt door de dame aan de balie. Ze legde ook nog even uit dat de ‘founding father’ van het museum, de heer Brands, een heel fervent verzamelaar was en in die mate dat ze op een gegeven moment een heel stuk aan het woonhuis hebben gebouwd wat uiteindelijk het museum is

geworden. Tijdens de uitleg viel het haar op dat verschillende van ons hetzelfde speldje droegen. Toen wij uitlegde dat we allen leden waren van de Wodehouse society liet ze ons direct gaan om de uitstalling van Peter te gaan bekijken.

Mijn hemel, ik dacht dat ik wel een aardige collectie had maar die valt volledig in

het niet bij hetgeen Peter had meegenomen. Nederlandse en Engelse edities van de boeken was naar verwachting maar ook een Chinese versie...

Daarnaast veel stripverhalen, maandbladen zoals de allereerste editie

van de Libelle waarin een verhaal van Wodehouse is opgenomen. Ook een handgeschreven brief en natuurlijk de brief met de goedkeuring van Wodehouse voor de vorming van de society.

En dat alles op een heel enthousiaste manier voorzien van vele wetenswaardigheden.

Tijdens onze aanwezigheid kwamen nog meer leden kijken. De Wodehouse-stand was dan ook de meest bezochte van alle 'tijdelijke' stands.

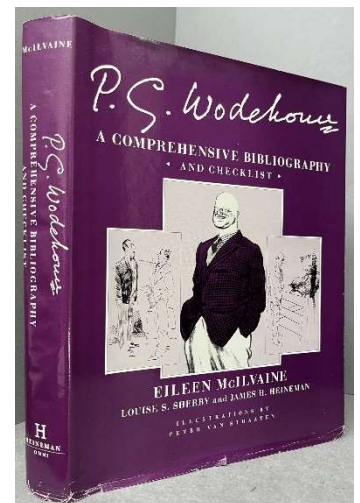
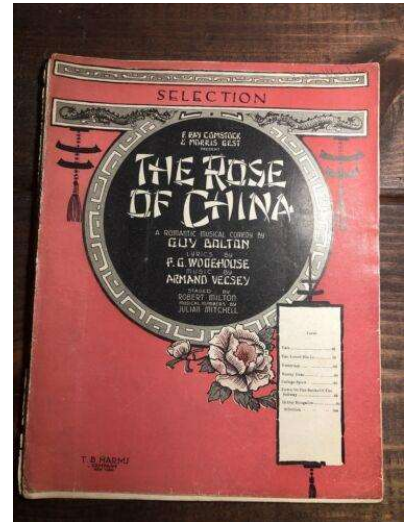
Na dat we een tijdje hebben staan kletsen werden we nog uitgenodigd voor een drankje. Omdat het nog steeds heel erg lekker weer was hebben we dit genuttigd op het terras.

We hebben ook nog even het verdere tentoongestelde bekeken. Museum Brands bestaat, naast de collectie van de heer Brands zelf, uit een collectie van verzamelingen van allerlei andere personen en daar zaten een aantal hele bijzondere tussen, bijvoorbeeld een collectie van meer dan 6.000 autootjes van Mitsubishi!

Inmiddels was het al weer vier uur geworden en dus tijd om weer huiswaarts te gaan. Na afscheid genomen te hebben van Peter en Agnes heb ik de motoren weer gestart om het gezelschap te droppen in Amsterdam en mezelf weer af te leveren in het mooie Heemstede.

Het was echt een hele mooie dag, met dank aan Peter en zijn onvermoeibare 'drang' om Wodehouse levend te houden. Een geweldige inspiratie voor mij en vele andere.

Maurice.

Waar een dorpsfeest allemaal toe kan leiden

“Wodehouse in het kort” door *Lars van Eesteren en Herman van Riel*

Na al enkele jaren geen Jeeves & Wooster verhaal te hebben besproken, hebben we nu gekozen voor **THE MATING SEASON**, een verhaal uit 1949. Dit boek werd voor het eerst in 1958 in het Nederlands vertaald en als Prisma nummer 338 door Uitgeverij Het Spectrum NV uitgebracht met de titel **GUSSIE EN KATVIS**.

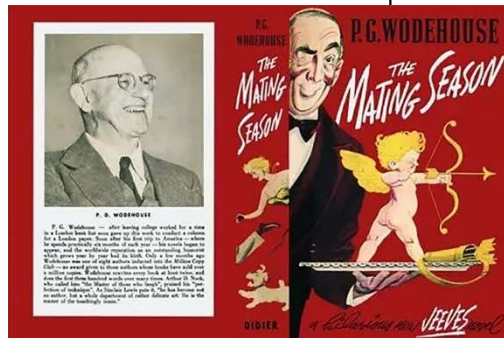
Deze uitgave wordt voor deze boekbespreking gebruikt.

Samenvatting van de inhoud van het boek

Bertram (“Bertie”) Wooster moet van zijn tante Agatha Worplesdon bij vrienden van haar op het landgoed Deverill Hall gaan logeren om daar het lokale dorpsfeest te helpen doen slagen. Bertie heeft er niet veel zin in maar hij kan zijn dominante tante niet

weerstaan. Het landgoed is eigendom van een zekere Esmond Haddock, wiens vader rijk geworden is als fabrikant van hoofdpijnpillen. Behalve Esmond wonen ook zijn vijf tantes op het landgoed, onder wie Dame Daphne Winkworth met haar dochter Gertrude.

Een schoolvriend van Bertie, Augustus (“Gussie”) Fink-Nottle, gaat ook - tegen zijn zin overigens - naar Deverill Hall omdat zijn verloofde Madeline Bassett hem aan haar peettante Dame Daphne Winkworth wil voorstellen. Voor Bertie is dit eigenlijk een extra reden om niet naar het landgoed te gaan omdat hij in het verleden bijna verloofd was geraakt met Madeline. Madeline denkt namelijk dat Bertie verliefd op haar is. Dat is Bertie in de verste verte niet maar hij zal zich pas veilig voelen als Madeline en Gussie met elkaar getrouwd zijn.

Een andere vriend van Bertie zit ook in moeilijkheden. Claude Cattermole (“Katvis”) Pirbright is verloofd met Gertrude Winkworth. Katvis is acteur en dat wordt door Dame Daphne en haar zusters als een niet passend beroep beschouwd. Zij willen dus niet dat de verlovings van Katvis en Gertrude doorgaat.

Katvis zou ook in een blijspel tijdens het dorpsfeest van Deverill Hall

optreden maar de tantes van Gertrude willen hem niet zien. Tot overmaat van ramp wordt Gertrude - en dat wel met instemming van de tantes - ook nog eens het hof

gemaakt door Esmond Haddock. Omdat Bertie toch naar het landgoed gaat, is het verzoek van Katvis of Bertie Gertrude geen moment alleen wil laten. Dan kan Haddock haar niet overhalen met hem te trouwen. Bertie gaat akkoord met het verzoek van Katvis, zij het niet van harte.

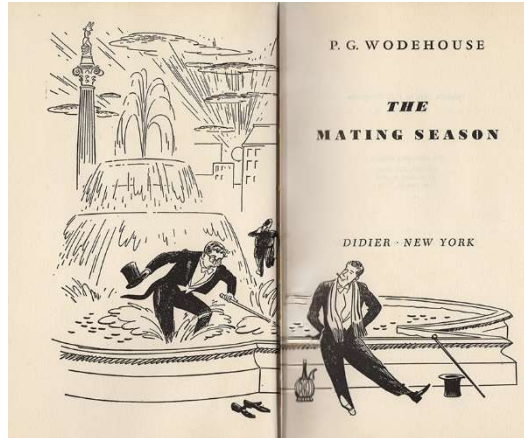
De zuster van Katvis, Cora (“Corky”) Pirbright, is ook aanwezig in het dorp bij het landgoed. Ze helpt daar namelijk haar oom Sidney die de lokale dominee is. Bertie kent Corky nog van vroeger en zij blijkt degene

te zijn die ervoor gezorgd heeft dat Bertie gevraagd werd naar Deverill Hall te komen.

Dan wordt Gussie gearresteerd omdat hij midden in de nacht salamanders is gaan vangen in de fontein op Trafalgar Square in Londen. Hij krijgt van de politierechter veertien dagen cel opgelegd. Bertie is door dit nieuws ontzet omdat hij direct de consequenties ervan inziet. Als Gussie niet naar Deverill Hall gaat en Madeline achter de reden daarvan komt, zal ze Gussie aan de kant zetten en zich weer tot Bertie als toekomstige echtgenoot wenden. En daar zit Bertie beslist niet op te wachten. Bertie wendt zich tot Jeeves voor een oplossing en deze adviseert hem dat er dan iemand anders in de hoedanigheid van Gussie naar het landgoed zal moeten gaan. Katvis is daartoe niet bereid en dus besluit Bertie dan zelf deze zware taak maar op zich te nemen.

Bertie vertrekt als Gussie naar Deverill Hall en dat is het begin van een wilde tombola van gebeurtenissen zoals alleen Wodehouse die kan beschrijven.

Liefdesperikelen en misverstanden zijn hiervan een onlosmakelijk onderdeel. Bertie en zijn butler Jeeves hebben hun

handen dan ook vol aan het redden van de diverse relaties.

Gussie en Katvis komen later naar het kasteel maar in een andere hoedanigheid (wat ook weer misverstanden oproept). Zelfs Madeline Bassett en tante Agatha dreigen op een gegeven moment naar het kasteel te komen. Hun komst wordt uiteindelijk met list en bedrog afgewend.

Het dorpsfeest levert een gedenkwaardige gebeurtenis op en Gussie wordt achternagezeten door de lokale veldwachter. Jeeves laat zich vervolgens van een andere kant zien en slaat de veldwachter neer, waarna Gussie kan ontsnappen. Ronduit hilarisch is de scene waarin Bertie naar het huis van Madeline afreist om een brief van Gussie aan Madeline te onderscheppen.

En zo staat dit boek vol komische dwaasheden. Aan het einde ervan kan Bertie echter tevreden terugkijken op de hele gang van zaken.

Alle gebroken harten zijn namelijk weer gelijmd en hijzelf is veilig voor Madeline Bassett. Hij maakt Jeeves daarom zijn complimenten want zonder hem zou het allemaal zeker niet gelukt

zijn.

Beoordeling van het boek

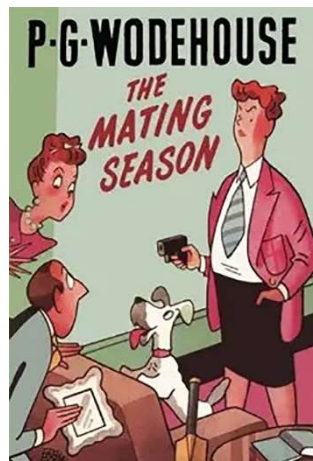
Een van de onderwerpen waar ik bij de boeken van Wodehouse altijd graag naar kijk is de eventuele datering. Wodehouse zelf gaf in interviews altijd aan dat hij zijn boeken zo weinig mogelijk probeerde te dateren. Dat is hem echter niet altijd gelukt. Zo tref ik in hoofdstuk twee al direct een paar dateringen aan. De naam van Groucho Marx (1890 - 1977) wordt genoemd. Marx was een beroemde Amerikaanse acteur die met zijn broers furore maakte in met name absurdistisch-humoristische films. Vervolgens werd ik nieuwsgierig naar het volgende stukje tekst (ook in hoofdstuk twee): “oude boer-Giles-aard”. Ik vroeg me af of dit een verwijzing zou kunnen zijn naar het bekende verhaal “Farmer Giles of Ham” van J.R.R. Tolkien (1892 - 1973). Dit verhaal werd namelijk, net als dit boek, ook gepubliceerd in 1949. Zou

Wodehouse het verhaal van Tolkien gelezen hebben? Ik vind het een interessante gedachte maar weet niet of het inderdaad het geval is.

Tot slot trof ik in hoofdstuk twee nog een verwijzing naar een persoon aan die mij helemaal niets zei en dus mijn nieuwsgierigheid opwekte. Esmond Haddock wordt daar vergeleken met “die smerige Landru”. Toen ik het opzocht, bleek het te gaan om de beruchte Franse seriemoordenaar Henri-Desiré Landru (1869 - 1922). Hij was een soort Blauwbaard die diverse vrouwen vermoordde. In de tijd van Wodehouse was hij kennelijk nog steeds een berucht man, anders had Wodehouse zijn naam hier niet gebruikt.

Ook in hoofdstuk drie dateert Wodehouse zijn boek. Hij noemt daar de acteur Boris Karloff (1887 - 1969) en de actrice Marilyn Monroe (1926 - 1962). Karloff - in dit boek vertaald met Karlow - was een bekende Engelse acteur die vooral bekend werd door zijn vertolking van het “Monster van Frankenstein” in de gelijknamige film(s). Monroe was een bekende Amerikaanse filmster die uiteindelijk zelfmoord pleegde. Ze had een enorme erotische uitstraling en schijnt zelfs seksuele contacten met de Amerikaanse president John

F. Kennedy onderhouden te hebben. Een andere datering in hoofdstuk drie betreft de hond van Corky. Deze heet Sam Goldwyn. Dat is een rechtstreekse verwijzing naar de gelijknamige Amerikaanse filmproducent die van 1879 tot 1974 leefde.

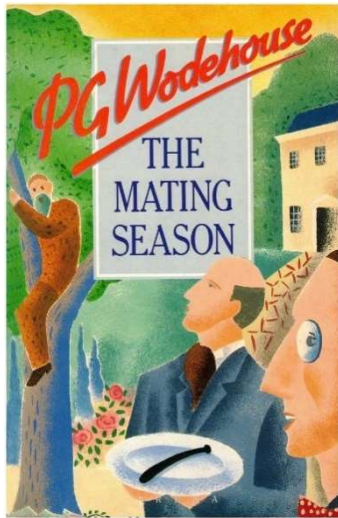

In hoofdstuk vijf vergelijkt Bertie Dame Daphne met een zekere Wallace Beery. Ik had nog nooit van deze naam gehoord. Via het onvolprezen internet leerde ik dat Beery (1885 – 1949) een Amerikaanse acteur was die vooral in de jaren twintig en dertig van de vorige eeuw succesvol was. In hoofdstuk zes trof ik de naam “Goenga Din” aan. Ook hier stond ik voor een raadsel. De naam blijkt te verwijzen naar het gedicht “Gunga Din” uit 1892 van de Engelse schrijver en dichter Rudyard Kipling (1865 - 1936). Waar de clou van de verwijzing precies in zit, weet ik echter niet. Het zal wel iets te maken hebben met het redden van levens

(want daar gaat de tekst over). In hoofdstuk tien noemt Wodehouse de naam Ida Lupino (1918 - 1995). Ook haar naam moest ik opzoeken: Lupino was een Amerikaanse actrice en filmregisseuse. Verder in het boek noemt Wodehouse nog meer namen, waaronder die van de Russische staatsman Nikita Chroesjtsjov (1894 - 1971), de acteur Edward G. Robinson (1893 - 1973), de actrice Dorothy Lamour (1914 - 1996) en de schrijver Sinclair Lewis (1885 - 1951). Ik ga hier niet alle overige namen noemen omdat mijn bespreking anders veel te lang (en saai!) zou worden. In ieder geval is mijn conclusie dat in dit boek heel veel dateringen zijn te vinden.

Wodehouse refereert in zijn boeken ook regelmatig aan de (historische) figuur van Sir Philip Sidney (1554 - 1586). Sidney was o.a. diplomaat en dichter. Hij vervulde voor de Engelse koningin Elizabeth I (1533 - 1603) diverse diplomatieke missies en sneuvelde in Nederland in de Slag bij Zutphen. Het verhaal gaat dat, toen de stervende Sidney een beker water aangeboden kreeg, hij dit afwees met de woorden dat men het water maar aan de soldaat naast hem moest geven omdat die het harder nodig had dan hij.

Wodehouse maakt hier op geestige wijze gebruik van in hoofdstuk vier. Hij maakt er dan van dat Sidney, toen hij gewond was “in de een of andere slag”, de hem aangeboden “borrel” weigerde en zei dat de man op de “brancard” naast hem die harder nodig had dan hij.

Wodehouse refereert in hoofdstuk vier overigens ook nog aan een andere historische figuur, namelijk Alfred Duff Cooper. Gussie zegt namelijk - als hij gearresteerd wordt wegens het vangen van salamanders in de fontein op Trafalgar Square - dat hij Alfred Duff Cooper heet. Duff Cooper (1890 - 1954) was een Engelse politicus, diplomaat en schrijver. De vraag is waarom Wodehouse hem hier noemt. Duff Cooper heeft zich na de Tweede Wereldoorlog negatief over Wodehouse uitgelaten in verband met diens Duitse radio-uitzendingen. Wodehouse pakt hem hier

nu terug. Dat gebeurt trouwens ook met de schrijver A.A. Milne (1882 - 1956), de bedenker van Winnie de Poe. Bertie moet immers gedichten van Christopher Robin voordragen. Dat is een duidelijke verwijzing naar de figuur van Christopher Robinson uit de Winnie de Poe-verhalen. Milne was na de oorlog ook negatief over Wodehouse en Wodehouse zet hem dat hier betaald door de gedichten van Robin belachelijk te maken. Tot slot neemt Wodehouse in hoofdstuk tweeëntwintig Sir Eustace Pulbrook (1881 - 1953) op de korrel. Hij laat daar namelijk een Miss Eustacia Pulbrook optreden die op de viool speelt. Bertie vindt haar vioolspel afgrijselijk. Dit is ook een afrekening van Wodehouse met betrekking tot Sir Eustace. Deze was na de oorlog namelijk eveneens negatief over de radiopraatjes van Wodehouse in Berlijn.

Overigens heb ik het idee dat Wodehouse zich in hoofdstuk tweeëntwintig verontschuldigt voor zijn activiteiten in de Tweede Wereldoorlog. Hij zegt dat natuurlijk niet rechtstreeks maar projecteert een en ander op Bertie als deze in het dorpshuis het dorpsfeest meemaakt. Wodehouse schrijft namelijk over de toeschouwers in het

dorpshuis: “Het waren stoeve, stugge boerengezichten, toebehorend aan mensen, die niet in staat waren een breed, menslievend standpunt in te nemen en die nooit zouden begrijpen dat een vent, die op een podium gaat staan om op rijm iets te zeggen over Christopher Robin die paardje rijdt van hop-hop-hop! (of zijn gebedje opzegt), geen misdadiger is, doch een hulpeloos slachtoffer van de omstandigheden”. Maar in feite - als ik het tenminste goed interpreteer - slaat het slot van de zojuist geciteerde zin op Wodehouse zelf. Hij vindt zichzelf kennelijk een slachtoffer van de omstandigheden. Dat betreft dan natuurlijk zijn radiopraatjes vanuit Berlijn. Ik vind het een heel opmerkelijke passage!

Een ander fenomeen dat je in de boeken van Wodehouse regelmatig ziet terugkeren is de (overvloedige) aanwezigheid van tantes. Wodehouse zelf had in zijn jeugd met tantes te maken en kennelijk heeft dat op hem een dusdanige impact gehad dat hij ze in zijn boeken een vaste plaats gegeven heeft. Het is natuurlijk ook wel een onderwerp dat zich goed leent voor het maken van grappen. Bertie portretteert

zijn tante Agatha in het eerste hoofdstuk als iemand die “glas eet” en “ratten de kop afbijt”. Dat is vreselijk geestig en zegt tegelijkertijd genoeg over de persoon van tante Agatha! Lord Emsworth - een andere bekende romanfiguur van Wodehouse - heeft heel veel zusters die voor anderen weer als tante fungeren en zij komen er in het algemeen ook niet zo best van af. Hier in dit verhaal is het net zo. Haddock heeft maar liefst vijf tantes en allen zijn het geduchte vrouwspersonen. Wodehouse beschrijft ze in hoofdstuk vijf vreselijk geestig als Bertie hen voor het eerst aan tafel ontmoet: *"As far as the eye could reach, I found myself gazing on a surging sea of aunts"*. Ik heb daar erg om moeten lachen!

Mijn oordeel over dit boek is uiterst positief. Het is een goed en sterk verhaal. Het verhaal zit logisch in elkaar en vooral de persoonsverwisselingen zijn geestig gevonden (en geven uiteraard ook aanleiding tot allerlei geestige verwickelingen). De humor is sterk en goed gedoseerd. De vele verwijzingen naar o.a. geschiedenis, literatuur, Shakespeare en de Bijbel maken het boek extra aantrekkelijk. Opmerkelijk vind ik de vele dateringen die in het boek te vinden

zijn. Het zijn er veel meer dan normaal maar dat maakt het boek voor mij des te interessanter. Verder wordt in dit boek veel aandacht besteed aan de fictieve schrijfster Rosie M. Banks. Een boek van haar (*"Mervyn Keene, gentleman"*) wordt in hoofdstuk zeventien inhoudelijk door Madeline besproken als ze Bertie onder de divan in haar huis ontdekt. “

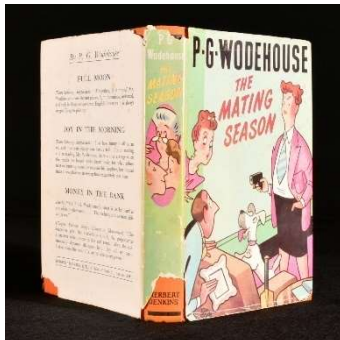

De intrige van het boek projecteert Madeline op Bertie met als resultaat dat Madeline denkt dat Bertie smoorverliefd op haar is. Het is een zeer geestig stuk tekst en prachtig geschreven door Wodehouse. Critici zullen wellicht zeggen dat Wodehouse hier voor de zoveelste keer weer op hetzelfde thema voortborduurde en dat de intriges vrij voorspelbaar zijn - en dat is in zeker opzicht absoluut waar - maar dat neemt niet weg dat dit een leuk boek om te

lezen blijft. Het boeit als een magneet en dat komt mede, denk ik, door de lichtvoetige vrolijkheid waar het boek mee doordesemd is. Het is een in alle opzichten opgewekt boek dat heerlijk leesgenot oplevert. Ik vind dit een van de sterkste boeken in het oeuvre van Wodehouse.

Ik heb overigens ook nog twee kritiekpunten. Allereerst ben ik minder te spreken over de Nederlandse titel van het boek. Gussie en Katvis spelen een belangrijke rol in dit boek. Dat is zeker waar. Maar in feite gaat het boek over Bertie en Jeeves, zij het dat Jeeves in dit verhaal - en dat is op zich ook wel opmerkelijk - weinig op de voorgrond treedt. Het verhaal wordt immers vanuit het perspectief van Bertie verteld. De Nederlandse titel dekt de Engelse ook niet, vind ik. Letterlijk genomen is *"The mating season"* in het Nederlands *"Het paarseizoen"*. Daarmee wordt verwezen naar de lente en de zich ontwikkelende relaties tussen Gussie en Madeline, Katvis en Gertrude en Haddock en Corky. Deze drie relaties staan centraal in het boek maar dat komt in de Nederlandse titel op deze manier niet tot uitdrukking en daarom vind ik deze slecht gekozen. Het is een probleem dat in mijn

beleving vaker voorkomt bij in het Nederlands vertaalde boeken. Mijn tweede kritiekpunt betreft de ingewikkeldheid van de intrige. Er zijn drie - er zijn er nog meer eigenlijk maar dit zijn de belangrijkste - liefdesparen die soms ook in elkaars potje roeren, als u begrijpt wat ik bedoel (waarbij het doel overigens is om de eigen partner weer voor zich te winnen). Dat maakt dat je als lezer soms moeite hebt om uit elkaar te houden wie nu ook al weer met wie ging. Voeg daarbij ook nog dat sommige hoofdpersonen optreden in de hoedanigheid van de ander (persoonsverwisseling) en dan wordt het soms wel erg ingewikkeld en onoverzichtelijk.

Bibliografie

Wodehouse begon met het schrijven van [THE MATING SEASON](#) in 1942, tijdens WO II, toen hij geïnterneerd was. Uiteindelijk zou hij er pas de laatste hand aan leggen toen hij in 1946/47 in St. Germain-en-Laye woonde. Oorspronkelijk was

hij van plan om, samen met Ethel, met Kerstmis 1946 in New York te zijn, maar eigenlijk vond Wodehouse het verstandig om eerst, in alle rust, [THE MATING SEASON](#) af te maken.

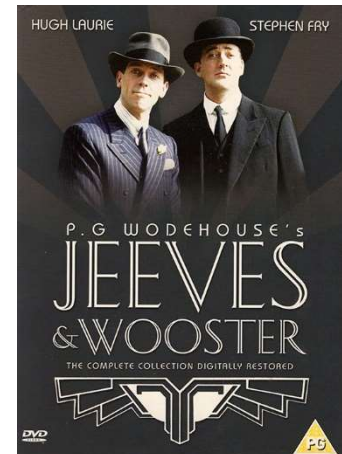
Eenmaal in New York zou hij daar de tijd niet voor vinden. Bovendien wilde Ethel nog niet naar Amerika vertrekken, voordat ze de nodige, geschikte kleding in Parijs had gekocht.

Uiteindelijk arriveerden Wodehouse en Ethel op 26 april 1947 voorgoed in Amerika.

Wodehouse had gedurende de oorlogsjaren een aardige achterstand opgelopen met het publiceren van boeken, zodat het nog tot 9 september 1949 zou duren voordat de eerste druk van [THE MATING SEASON](#) in Engeland werd uitgebracht door Herbert Jenkins. De illustratie van de stofkaft werd verzorgd door Frank Ford. De publicatie van [THE MATING SEASON](#) in Amerika vond daarna plaats op 29 november 1949 door Didier. De stofkaft (doorlopend over de rug) werd hier geïllustreerd door Hal McIntosh, die ook de tien illustraties in de tekst verzorgde. Op de achterkant van de stofkaft staat een foto van Wodehouse.

Naast deze boekuitgaven verscheen het hele verhaal op 12 november 1949 ook in

Canada in het tijdschrift *Star Weekly*, en op 18 december 1949 in de *Long Island Sunday Press*, (de zondageditie van de *Long Island Daily Press*, New York).

Tussen april 1990 en juni 1993 werd in de UK de TV-serie [JEEVES & WOOSTER](#) uitgezonden, met Hugh Laurie als Bertie Wooster en Stephen Fry als Jeeves. Er werden 4 series geproduceerd, ieder met een aantal episodes.

Twee afleveringen uit deze TV-serie zijn afkomstig uit [THE MATING SEASON](#), en wel:

- Serie 3, episode 4, uitgezonden in de UK op 19 april 1992 als Bertie Takes Gussie's Place At Deverill Hall. Op 3 januari werd deze episode in de US uitgezonden met de titel [RIGHT HO! JEEVES](#).
- Serie 3, episode 5, uitgezonden in de UK op 26 april 1992 als Sir Watkyn Bassett's Memoirs.

Op 10 januari werd deze episode in de US uitgezonden met de titel **HOT OFF THE PRESS**.

Deze episode is deels gebaseerd op **JEEVES TAKES CHARGE**.

Deze **JEEVES EN WOOSTER** productie is ook op DVD beschikbaar.

In 1975 werden acht Jeeves & Wooster verhalen omgezet in radio hoorspelen, met **WHAT HO, JEEVES** als titel voor de hele serie. Ieder hoorspel bestond dan weer uit een aantal episodes.

THE MATING SEASON was één van die acht hoorspelen. Het bevatte vijf episodes, met Michael Hordern als Jeeves en Richard Briers als Bertie Wooster. Dit hoorspel werd wekelijks, van 30 juli tot 27 augustus 1975, uitgezonden op BBC Radio 4.

Zes van deze hoorspelen werden ook door de BBC als CD-box uitgebracht, hierbij ontbreekt jammer genoeg **THE MATING SEASON**.

Verder zijn er ook twee toneelstukken bekend die zijn gebaseerd op **THE MATING SEASON**:

- De drie-acter **TOO MUCH SPRINGTIME**, in 1955 geschreven door de Amerikaanse Marjorie Duhan Adler (1915-1881)

- **JEEVES AND THE MATING SEASON**, in 2001 geschreven door de Amerikaan Page Hamilton Hearn (1959-2008). In het stuk spelen 7 acteurs in 19 verschillende rollen, Hearn speelde zelf tot zijn dood de rol van Jeeves.

De eerste Nederlandse vertaling van **THE MATING SEASON** verscheen in 1958 met de titel **GUSSIE EN KATVIS** bij Uitgeverij Het Spectrum N.V. als Prisma nummer 338. Deze vertaling was van Willy Wielek-Berg (pseudoniem voor Willy Kweksilber-Berg), en de omslagillustratie werd verzorgd door Carol Willem Voges.

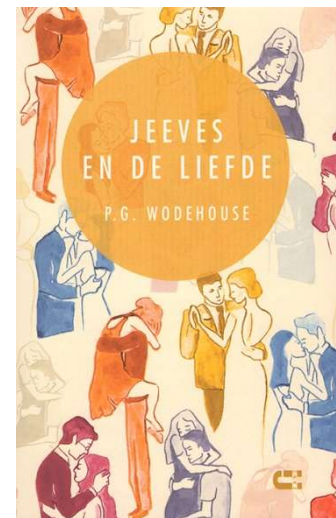

Een herdruk met dezelfde titel in dezelfde vertaling verscheen in 1976 als Prisma nummer 1721, maar nu met een kaft illustratie door Peter van Straaten. De voor- en achterkaft illustratie lopen hierbij door, onderbroken door een witte

rug. Deze uitgave maakt deel uit van de blauwe Prisma box. Deze box is op zijn beurt ook geïllustreerd door Van Straaten en bevat vijf door hem geïllustreerde Wodehouse Prisma's.

Een nieuwe Nederlandse uitgave van **THE MATING SEASON** verscheen in 2017 in de vertaling van Leonard Beuger met de titel **JEEVES EN DE LIEFDE** bij Uitgeverij IJzer te Utrecht. Hierbij werd de kaft verzorgd door Laura Beuger.

Peter Nieuwenhuizen schreef een zeer uitgebreid nawoord in deze uitgave:

‘Een feest der herkenning met de oude vrienden Bertie, Gussie en Catsmeat’

*Lars van Eesteren en
Herman van Riel*

Impressies van de PGWS-bijeenkomst in café Kuyt, 14 februari 2026

De traditionele sterke verhalenwedstrijd, nieuws over onze jubileumevenementen, een favoriet fragment, een donatie en een fraaie presentpremie.

Aanwezig in Café Kuyt in Amsterdam:

Peter Nieuwenhuizen, Herman van Riel, Dick Vleeskruier, Hans Muller, Leonard Beuger, Gerald Lawrence (Boris), Philip Reeser Cuperus, Ronald Duk, Wim van Es, Maurice Beemster, Lucas Viruly, Rob Sander, Donald Duk, Josepha Olsthoorn, Henk de Reus, Pjotr Hatzmann, Annet de Waart, Peter Blokland, Ole van Luyn, Thijs de Jong, Karel Blommesteijn.

Afmeldingen ontvingen wij van:

Marcel Gijbels, Elsbeth Westerman, Jannes Koster, Vik Franke, Jan Paul Kruimel, Tony Roodnat, Johan Buiskool, John Kroes, Emma Smit, Pim Gerritse, Jelle Caro, Ans Olie, Frans

Kapsenberg, Peter Uges, Huib & Marga de Ceuninck, Wil Brouwer, Katja ter Brugge

De lucht was blauw en de etalage rood vanwege Valentijnsdag. Er stond een ijskoude noordoostenwind. Maar in Café Kuyt werden wij warm ontvangen. Na alle jassen, dassen, handschoenen en wat dies al meer zij afgepeld te hebben, vond ik in de Spreukenzaal een mooi plekje naast Leonard, die zijn nieuwe vertaling aan het uitstellen was.

Voorzitter Sir Peter heette ons welkom. Bij afwezigheid van secretaris Marcel las hij de lijst van afmeldingen voor¹. De redenen die opgegeven waren varieerden zeer: verjaardagen, familieomstandigheden, ziekte of herstellend van ziekte of operatie,

buitenlandse reizen naar Buenos Aires, de Mekongdelta en Birmingham, en politieke activiteiten in het kader van de naderende gemeenteraadsverkiezingen.

Op een tafel lagen boeken van Wodehouse uit de nalatenschap van Gert van Beek, lidnummer 408. De Nederlandse vertalingen mochten gratis meegenomen worden en van deze gelegenheid werd gretig gebruikgemaakt.

Dit jaar bestaat onze PGWS 45 jaar. In het kader van de lustrumactiviteiten kreeg Herman het woord over de nieuwe postzegel. Deze postzegel, getekend door Donald, is de 16de. Onder meer het beleid van de post om heel veel bij te moeten plakken bij persoonlijke zegels heeft tot de beslissing geleid dat dit tevens de laatste postzegel zal zijn. De voorzitter deelde tevens mee dat de contributie volgend jaar met 5 euro verhoogd zal worden, voornamelijk vanwege de stijgende portokosten.

¹ De lengte van de lijst ontlokte Peter de opmerking dat er meer

afmeldingen waren dan aanwezig. Doordat er later

nog wat leden arriveerden viel dat achteraf wel mee ;-)

Op 21 en 22 maart zal er een Wodehouse-expositie worden gehouden in Museum Collectie Jans Brands in Nieuw-Dordrecht (Drenthe). Hier zal een klein deel van de collectie van onze voorzitter te zien zijn.

Op 25 april zal het 8ste Wodehouse Filmfestival plaatsvinden in Perdu, met korte inleidingen door leden. Er ging een lijst rond om aan te geven of je van plan bent aanwezig te zijn, al dan niet met introducés.

Er werd een enquêteformulier uitgereikt met vragen over duur, reiswijze, data, wensen en kosten van een reis naar Engeland.

In juni is de uitgave van het Herinneringenboek gepland, tijdens de reguliere bijeenkomst op 20 juni.

In september zal er hopelijk een nieuwe plaquette geplaatst worden in Zutphen. Ter introductie volgde een kleine presentatie over de geschiedenis van de plaquette. In 2001 werd de plaquette prachtig opgepoetst. En wellicht als gevolg daarvan gestolen. Er vindt al enige tijd overleg plaats met de plaatselijke autoriteiten over plaatsing van een nieuwe gedenkplaat

(bij voorkeur gemaakt van een materiaal dat minder aantrekkelijk is voor onverlaten zonder gevoel voor cultuur). Drie dagen voor onze bijeenkomst werd Peter gebeld door wethouder Sjoerd Wannet (die onder meer Cultuur, erfgoed en culturele evenementen in zijn portefeuille heeft) dat de gemeente akkoord was. Er zal nog overleg plaatsvinden over de plek et cetera.

Op 3 oktober zal de lustrumviering in Deventer plaatsvinden.

Tijdens de reguliere bijeenkomst op 17 oktober zal een addendum van de bibliografie [P.G. WODEHOUSE TRANSLATIONS IN DUTCH](#) van Peter Nieuwenhuizen worden gepresenteerd.

Na een geanimeerde drankpauze vertoonde Maurice een presentatie over ons aanstaande lustrumfeest in Deventer. Het middagprogramma is rond en is lichtelijk sportief, met een leuke ontvangst en een plezierig einde. Het avondprogramma vindt -

dank zij de introductie van een ons inmiddels helaas ontvallen lid - plaats op een fantastische locatie, namelijk de stijlvolle sociëteit De Hereeniging. Maurice liet ter inspiratie voorbeelden zien van diorama's in alle soorten en maten.

Onze voorzitter had de plaquette die jarenlang de gevel bij Mulliner's op de Lijnbaansgracht sierde meegebracht, alsmede een kleine plaquette van uitgeverij Het Spectrum, geschonken bij de start van onze PGWS in 1981. Verder had hij ook nog twee ingelijste brieven bij zich, een van Wodehouse waarin hij zijn zegen aan het oprichten van een Wodehouse Society gaf, en een van wijlen de Queen Mother, onze eerste beschermvrouwe.

Henk de Reus had na het gooien van een virtueel pijltje een Favoriet Fragment gekozen uit [GUSSIE EN KATVIS](#)².

'Zeg,' zei Esmond Haddock, plotseling op een idee komend 'zou je het erg

² Een vertaling uit 1958 van The Mating Season (1949).

vinden als ik het je
voorzong?’

‘Er is niets waar ik meer
naar verlang.’

‘Ook niet naar een slokje
port?’

‘Ja, dat durf ik niet te
ontkennen. Proost.’

Esmond Haddock leegde
zijn glas.

‘Ik zal het lied zelf niet
zingen. Dat is alleen maar
een hoop gedrein over de
zon, die hoog aan de hemel
staat en over de gouden
morgenstond en zo.’

‘O ja.’

‘Het gaat om het refrein.
Dat gaat zo.’

Hij zette een gezicht zo
ernstig en geconcentreerd
als een opgezette kikker en
barstte los.

‘Hallo, hallo, hallo, hallo...’

Ik hief mijn hand.

‘Een ogenblikje. Wat moet
dat verbeelden? Ben je aan
het telefoneren?’

‘Nee, het is een jagerslied.’

‘O, een jagerslied? O juist.
Ik dacht dat het zoiets was
als “I’m going to telephone
ma baby”. Nee, ga dan
maar door.’

‘Hallo, hallo, hallo, hallo!’

En jagen dat gaat zo, pom
pom,

En jagen dat gaat zo,
Gussie.’

Ik hief opnieuw mijn hand.

‘Ik vind dat niet mooi.’

‘Wat niet?’

‘Dat “pom pom.”

‘O, dat is de begeleiding.’

‘En dat “Gussie” vind ik
ook niet mooi. Dat begrijp
ik niet goed.’

‘Zei ik “Gussie”?’

‘Ja. Je zei “En jagen dat
gaat zo, pom pom, en jagen
dat gaat zo, Gussie”.’

‘O, dat was een vergissing.’

‘Staat het niet in de tekst?’

‘Nee, het staat niet in de
tekst.’

‘Ik zou het er maar uitlaten
op dat feest.’

‘Dat zal ik doen. Kan ik nu
doorgaan?’

‘Ja.’

‘Waar was ik gebleven?’

“Begin maar weer bij het
begin.”

‘Best. Nog een glaasje
port?’

‘Ja, nog een klein glaasje.’

‘Goed, dan begin ik weer bij
het begin en dan laat ik net
als zoëven al dat gemeier
over de-zon-die-hoog-aan-
de-hemel-staat weg. “Hallo,
hallo, hallo, hallo! En jagen
dat gaat zo, pom pom, en

jagen dat gaat zo. Hoezee,
hoezee, komt allen mee en
jagen dat gaat zo”.’

Ik zag dat ik wat Charlotte
betreft gelijk had gehad. Dit
kon eenvoudig niet. Jonker
of geen jonker, een vent die
zoiets zong op een
dorpsfeest vroeg gewoon om
een sof.

‘Helemaal mis,’ zei ik.

‘Helemaal mis?’

‘Denk nu zelf even na. Je
begint met “En jagen dat
gaat zo, en jagen dat gaat
zo” en dan, als het publiek
bijna barst van spanning
hoe dat jagen nu wel gaat,
herhaal je dat het jagen zo
gaat. Dat zal ze erg
teleurstellen.’

‘Denk je dat, Gussie?’

‘Daar ben ik van overtuigd,
Esmond.’

‘En, wat zou jij me dan
aanraden?’

Ik dacht een ogenblik diep
na.

‘Ik heb het,’ zei ik toen.

“Hallo, hallo, hallo, hallo!

En jagen dat gaat zo,
joechei en jagen dat gaat zo,
gooi los de tros en grijp de
vos en schiet hem op het
mos”.’

‘Ja, dat is prachtig!’

‘Ja, dat maakt het wel wat
sterker, vind je ook niet?’

‘Veel sterker.’

‘Hoe gaat het verder?’

*Hij plakte de opgezette-
kikker-uitdrukking weer op
zijn gezicht.*

*'O luister naar het
hoorngeschal!*

Over berg en over dal.

*Weet gij wat vreugd' het
brengen zal?*

En jagen dat gaat zo!'

*Ik dacht er weer een poosje
over na.*

*'Die eerste twee regels gaan
nog,' zei ik.*

*"Hoorngeschal, berg en
dal". 'Niet gek. Hup,
Charlotte, zet hem op, je
haalt het wel, meid! Maar
dat eind is niks.'*

Henk had behalve dit
prachtige fragment ook vijf
mooie Everyman uitgaven
bij zich, die verkocht
mochten worden ten bate
van het WAF. Zij zullen
worden ingebracht bij de
PSilent Auction op 3
oktober in Deventer.

Leonard gaat nog steeds
onverdroten door met het
vertalen van het werk van
PGW. Nu lag er op zijn tafel
een vertaling van **STIFF
UPPER LIP, JEEVES**, onder de
titel **BLIJF LACHEN, JEEVES**.
De prachtige handgemaakte
exemplaren die Leonard bij
zich had waren allemaal
unieke versies, met
verschillende – door een
vriendin gemaakt -
gemarmerde schutbladen.
Verkrijgbaar voor de luttele
som van 24 euro.

Voor 2027 staat een nieuwe
vertaling van **MUCH
OBLIGED, JEEVES** gepland
en voor 2028 **TANTES ZIJN
GEEN HEREN**³.

Leonard vertelde dat
Wodehouse in zijn latere
boeken bepaalde grapjes
herhaalt, zoals citaten en
afkortingen, bijvoorbeeld
the wrinkled b. Hij werd
ook korter van stof. Leonard
zal in 2028 alle Jeeves &
Wooster romans en verhalen
hebben vertaald, behalve
THANK YOU, JEEVES (die
wordt in onze tijd als
politiek incorrect ervaren)
en **RING FOR JEEVES** (niet
leuk omdat Bertie niet de
verteller is).

Donald had een doosje met
inlegvellen voor het boekje
De Nederlandse vertalingen

van **THE COUNTRY
SERVANT PROBLEM**
meegebracht, omdat een
vertaling van Hans Muller
niet was aangekomen.

Na de drankpauze was het
tijd voor onze traditionele
Sterkeverhalenwedstrijd. Bij
gebrek aan nieuwe leden
vormden Karel, Thijs en
Dick de jury.

Lucas trapte af met een
verhaal over een bezoek aan
zijn zus, die in een game
lodge in Botswana werkte.
Hij landde in Johannesburg
en kon meeliften met ene
Steve in een Cessna. Steve
was halverwege een
spannend boek, Jurassic
Park van Michael Crichton.
Hij vroeg Lucas om tijdens
de vlucht achter de
stuurknuppel plaats te
nemen, zodat hij verder kon

³ Blijf lachen, Jeeves is ook te
beluisteren als podcast in 24
afleveringen op
<https://moderndutch.nl/wp/>

Ook de komende vertalingen
zullen daar mettertijd te horen
zijn, door Leonard op zijn

onnavolgbare wijze
voorgelezen.

in zijn boek. Hij nam wel de landing voor zijn rekening. Ze arriveerden veilig en er was een hartelijk weerzien met zijn zus. Na een diner met wellicht iets te veel drank kreeg hij later een vreemde droom. Hij zat in het vliegtuig achter het knuppeltje. De motor ronkte. Plotseling zat er een vlieg op zijn neus. Hij sloeg de vlieg weg. De motor sloeg af en hij begon te vallen. Toen begon de motor gelukkig weer te ronken. Maar er ging weer een vlieg op zijn neus zitten. Hij sloeg de vlieg weer weg. De motor sloeg weer af en hij begon weer te vallen... en te vallen. Toen zat hij opeens rechtop en zag een kat van zijn bed springen. Toen hij het verhaal de volgende morgen bij het ontbijt vertelde, legde zijn zus uit dat deze kat altijd bij bezoekers op het bed ging slapen. Als zo'n snorhaar van een spinnende kat dichtbij komt, kan dat de indruk geven dat er een vlieg op je neus zit.

Rob was ondanks een gebroken been aanwezig met een anekdote over

bureaucratie. Twintig jaar geleden hebben hij en zijn vriend een oude boerderij in Spanje gekocht. In hun jeugdig enthousiasme hadden zij een deel ervan verbouwd tot woonruimte. De overheid bleek hier niet blij mee omdat het huis in een natuurgebied ligt. Na enige rechtszaken werden zij verordonneerd het huis in de oude toestand terug te brengen. Echter, tijdens het zeer slechte weer van twee jaar geleden stortte door wateroverlast juist het illegale deel in. Dat kwam dus eigenlijk wel goed uit. Vervolgens drong de gemeente er echter op aan dat het bouwafval van hun erf opgeruimd zou worden. Maar volgens de daartoe benaderde aannemer moest er eerst een sloopvergunning bij de gemeente aangevraagd worden voordat het bouwafval verwijderd mocht worden. Enfin, eind vorig jaar kwam er uiteindelijk bericht dat de gemeente een vergunning verleend had om het bouwafval daadwerkelijk te verwijderen.

Pjotr had een verhaal over hoe hij bij onze society terechtkwam. Zijn eerste welbekende Prisma pocket van Het Spectrum kocht hij in 1966. Na boeken over Biggles en Arendsoog sprak de humor en de taal hem bijzonder aan. Na overleg met zijn lerares zette hij [HEAVY WEATHER](#) op zijn lijst voor zijn eindexamen van de middelbare school. Meer dan een titel mocht niet, want het was maar de vraag hoe de gecommiteerde tegenover Wodehouse stond. Na een gezellig praatje over Wodehouse als auteur zei Pjotr de eerste keer dat hij de naam van Lord Emsworth noemde per ongeluk Lord Elmsworth, zoals dat toentertijd in de Nederlandse vertaling stond. Zijn lerares verbeterde hem glimlachend. Hij zei 'Yes, of course, Emsworth' en praatte gewoon verder. De gecommiteerde vertrok geen spier. Aan het eind van het examen zei de gecommiteerde, die tot dan toe niets gezegd had: 'Een breed spectrum hebben we behandeld. Maar jouw favoriet is geloof ik wel Lord Elmsworth.' En hij glimlachte toen ook. Het duurde tot 2015 - toen hij lid geworden was van onze society - voordat het kwartje bij Pjotr viel. Het Spectrum. Oeps. Gelukkig had de gecommiteerde niet een glimlach als Adrian

Mulliner in [THE SMILE THAT WINS](#). Wie weet wat hij dan allemaal opgebiecht had...

Het verhaal van Maurice ging over Jurgen, de vader van de zoon die een hole in one sloeg in zijn vorige sterke verhaal. Jurgen is CEO van een tamelijk groot Europees bedrijf. Hij had al zijn managers uitgenodigd voor een meeting nabij Schiphol, omdat het niet zo goed ging met het bedrijf. Op een gegeven moment wilde hij tijdens een break even vertrouwelijk praten met zijn Italiaanse manager. Daarom ging hij met hem naar het clubhuis van International, een golfclub op enkele minuten rijden van de luchthaven. Het is bekend dat Ruud Gullit daar elke dag komt golfen. Maar op die dag kwamen zowel Ruud Gullit als Marco van Basten om 14:00 uur binnen. De Italiaanse manager, een enorme fan van AC Milan, ging helemaal uit zijn dak en vroeg Jurgen of hij even met zijn idolen kon praten. Dat lukte. Er volgde een gezellig gesprek. De Italiaanse manager was helemaal in de wolken en wilde zijn avontuur natuurlijk met

iedereen delen. Maar helaas: Jurgen vertelde hem dat

niemand mocht weten dat ze in de golfclub waren geweest en dat het gesprek strikt geheim moest blijven. Gelukkig kreeg de Italiaanse manager na een paar weken groen licht en kon hij alsnog zijn collega's over zijn ontmoeting vertellen.

Karel, lid van de jury, nam buiten mededinging het laatste verhaal voor zijn rekening. Een aantal jaren geleden werd zijn oudste dochter geboren. (En zelfs vernoemd naar een Wodehouse karakter, Bobbie.) Destijds stond op de lidmaatschapsoorkonde nog de naam van het statutair Oudste Lid, de heer Kloosterboer. Er werd een groot boeket bezorgd (met als afzender Ad Hoc) en Bobbie werd benoemd tot statutair Jongste Lid. Andere leden gingen de sportieve strijd aan en verwekten ook nakomelingen, om

vervolgens de titel Jongste Lid te claimen. Om deze geboortegolf een halt toe te roepen werd Bobbie benoemd tot het enige rechtmatige statutair Jongste Lid. Nu is Bobbie vier maanden geleden bevallen van een dochter, Jujubileel stelde in het kader van de traditie voor om Juno als opvolger van Bobbie te benoemen tot statutair Jongste Lid.

Terwijl de jury delibereerde werd er gevraagd naar fragmenten over het thema Jubileum in de werken van Wodehouse. Die bleken voornamelijk te bestaan uit de Jubilee watering trough⁴, een van de weinige bezienswaardigheden in het dorp Maiden Eggesford (in [AUNTS AREN'T GENTLEMEN](#)). Ik had het boek met de Nederlandse vertaling ([TANTES ZIJN GEEN HEREN](#)) op de tafel met de donatie van Gert van Beek gevonden en gebruikt om de citaten voor te lezen. Maar aangezien Leonard dit boek graag wilde hebben voor zijn nieuwe vertaling heb ik het niet meer in mijn bezit en kan ik de citaten hier niet in het Nederlands weergeven⁵.

⁴ Een "Jubilee Water-Trough" in Engeland is een historische drinkbak voor dieren, vaak paarden, die is gebouwd ter herdenking van een

ambtsjubileum van een Britse monarch, meestal koningin Victoria.

⁵ Een voorbeeld in het Engels om een idee te geven:

It was one of those villages where there isn't much to do except walk down the main street and look at the Jubilee watering-trough and then walk

Namens de jury van de sterkeverhalenwedstrijd nam Karel het woord. Elk verhaal kreeg complimenten en opmerkingen. Het verhaal van Rob over de bureaucratie in Spanje ging met de eer en de eerste plaats strijken. Bij de welbekende keuze tussen een sigaar of een kokosnoot koos hij een boek over sigaren. Maurice koos als tweede prijs de kokosnoot. Lucas opteerde voor de sigaar en Pjottr kreeg het sigarenkwartet.

Karel memoreerde dat er in de beginjaren van de sterkeverhalenwedstrijd een prachtige wisselpenning aan de winnaar werd uitgereikt, die echter steeds zoek bleek. Leonard kocht daarom een bijzonder lelijke porseleinen cowcreamer als wisseltrofee. Dat jaar was Karel de winnaar. Hij wilde de trofee niet mee naar huis nemen. En daarna heeft de cowcreamer jarenlang in een nisje bij Mulliner's Wijnlokaal gestaan, om elk jaar in februari even van haar hoge plaatsje gehaald en - na (hopelijk) afgestoft te zijn – door de winnaar eerbiedig gekust te worden. Waarna ze weer naar haar verheven positie terugkeerde, tot de volgende wedstrijd.

Hans had een verrassing voorbereid. Op zijn interactieve database staan de hoofdstukken en korte verhalen van Jeeves & Wooster. Nu is er een boekje waarin alle samenvattingen en personen staan. Hij had er drie meegebracht en die werden verloot. We mochten allemaal een lootje met een code trekken uit een pet waarmee Herman rondging. Met een pennetje met een ultraviolet lampje kon men controleren of er een uitroepteken verscheen. Peter was de eerste gelukkige. Rob had als tweede een uitroepteken op zijn lot. En na een tweede ronde kon Boris zich eigenaar van het derde exemplaar noemen.

We naderden langzamerhand het einde van de bijeenkomst. Donald had een prachtig geïllustreerde presentpremie gemaakt. Na het uitleggen van wat printperikelen toonde hij de wel gelukte

exemplaren, met twee niet eerder vertaalde verhalen. Het eerste verhaal ([HAM TJODDEKE MAIKÈ BOERÈ!](#) of [HOE PAPA IN HET HINDOESTAANS VLOEKTE](#)) was geschreven in 1902 door een nog zeer jeugdige Wodehouse, en gepubliceerd in het Engelse weekblad [ANSWERS](#). Het tweede verhaal ([ALBERTS AFGENOMEN EIGENDUNK](#)) verscheen in 1915 onder het pseudoniem P. Brooke Haven in het tijdschrift *Vanity Fair*.

Toen was het echt tijd om onze spullen in te pakken en naar huis te gaan. Of om nog even in het café na te praten, met ein letztes Glas im Stehen.

Josepha Olsthoorn

up the main street and look at the Jubilee watering-trough from the other side.

Thema voor de bijeenkomst: Verjaardagen

Voor de juni-bijeenkomst kiezen we als het thema ‘Verjaardagen’ in de werken van Wodehouse. Dit past goed bij onze eigen 45ste verjaardag als PGWS. Heeft Wodehouse in zijn werken iets geschreven over het vieren van verjaardagen en de cadeaus die de jarige krijgt? Een paar voorbeeldjes om warm te lopen.

Mortimer Sturgis neemt in het geheim golflessen om zijn geliefde Betty Weston voor het verjaardag te verrassen met zijn vaardigheid, hoewel hij golf verafschuwt. Maar door dat cadeau loopt hun relatie stuk. (*A MIXED THREESOME*, 1921).

Hank Philbrick kreeg zijn hele leven alleen maar water te drinken volgens Ukridge, maar op zijn verjaardag speciaal een glaasje karnemelk. (*UKRIDGE*, 1924, ho.3). Twee dagen na zijn 27e verjaardag ontmoet

Corky Corcoran de gedenkwaardige Battling Billson. (Ukridge, ho.6).

Squiffy Bixby (Lord Tidmouth) houdt de verjaardagen van de familie van zijn vier vrouwen goed in de gaten. “You see, tomorrow is my

second wife’s first son’s third birthday, and I’ve just bought him a rocking-horse.” (*DOCTOR SALLY*, 1932, ho.2).

Het verwende jongetje Dwight Stoker, broertje van Pauline en Emerald Stoker, viert zijn verjaarspartijtje

met een heel orkest op het jacht van zijn vader, waar Bertie als cadeau vervolgens opgesloten wordt. (*THANK YOU, JEEVES*, 1934).

Crispin Scrope stuurt zijn moeder in Hunstanton in Norfolk altijd een telegram voor haar verjaardag. (*THE GIRL IN BLUE*, 1970, ho.8).

We dagen de leden weer uit om bij de komende vergadering ook met mooie andere voorbeelden te komen uit het werk van Wodehouse rondom dit thema. Neem die tekst mee en lees ‘m voor. Vertel ons wat je hierin aanspreekt met een korte uitleg.

We willen graag alleen de Nederlandse tekst horen. Wie toch Engels wil voorlezen, kan het Engelse tekstfragment tot één week van tevoren insturen (info@wodehouse-society.nl) zodat deze op het scherm geprojecteerd kan worden voor de meelezers.

Peter Nieuwenhuizen

Sir P. G. Wodehouse
Birthday and other facts

Over Wodehouse

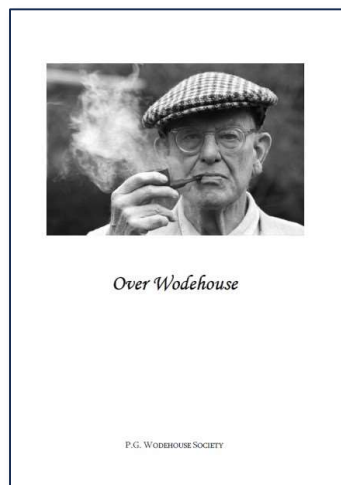
een prachtig jubileumboek voor en door onze leden

Vorig jaar was het 50 jaar geleden dat de auteur P.G. Wodehouse (1881-1975) is overleden. En dit jaar gedenken we dat 45 jaar geleden de Nederlandse P.G. Wodehouse Society (PGWS) is opgericht in 1981, precies 100 jaar na de geboorte van Wodehouse. Met deze feiten in het achterhoofd is een prachtig jubileumboek voor en door onze leden samengesteld.

Vorig jaar is de oproep gedaan om een bijdrage te leveren aan het boek **OVER WODEHOUSE**. Er kwamen veel bijdragen binnen over allerlei onderwerpen rondom Wodehouse.

Er zijn bijdragen over zijn leven en de invloed op het leven van de lezers, over verzamelen, over Engelse tradities, over de geschiedenis van onze PGWS en de belevenissen door de leden, over vertalen, over boekenseries, over de eerste kennismaking met zijn werk. Ook zijn er gedichten, artikelen over bijvoorbeeld Wodehouse en Hergé, marsmuziek, over veldslagen en heldendom in zijn werk, over de boekenkast van Bertie Wooster en ga zo maar door. Er is ook een nieuwe vertaling opgenomen en een

verhaal in Wodehouse-stijl. In het boek zijn ook prachtige sherry-advertenties over Jeeves & Wooster met bijbehorende verhalen te zien. Kortom: teveel om op te noemen!

De volgende personen hebben een lezenswaardige bijdrage geleverd: (in alfabetische volgorde) *Maurice Beemster, Leonard Beuger, Johan Buiskool Toxopeus, Jelle Caro, Pim Gerritse, Marcel Gijbels, Peter Glas, Pjotr Hatzmann, Toine van Hulst, Al Jollans, Piet de Jong, Jannes Koster, John Kroes, Jan Paul Kruimel, Ole van Luyn, Peter Nieuwenhuizen, Ans Olie-Elsmann, Theo Olof, Josepha Olsthoorn, Willem Pekelder, Henk de Reus, Herman van Riel, Tony Roodnat, Rob Sander, Vikas Sonak, Raymond Tilma, Lucas Viruly, Bert te Winkel.*

Het boek biedt een fraaie blik op de betrokkenheid bij de Wodehouse-literatuur en de fascinatie voor allerlei thema's die met zijn werk samenhangen. Als je vrienden of familie je vragen waarom je toch zo door Wodehouse betoverd bent, dan is dit boek het antwoord.

Het boek is een mooie jubileumbundel geworden van zo'n 160 pagina's, in kleur gedrukt, met een harde cover en kost €20.

Deze jubileumuitgave wordt op zaterdag 20 juni bij café The Mill (Amstel 54) in Amsterdam gepresenteerd en kan daar gekocht worden (graag gepast contant betalen). Als je zeker weet dat je tijdens de bijeenkomst in Amsterdam één of meerdere boeken wilt kopen, willen we dat graag van je horen, vanwege onze logistieke planning.

Wie niet bij de presentatie aanwezig kan zijn, kan een of meerdere exemplaren bestellen zolang de voorraad strekt. Er komt dan nog €5,50 porto per boek bij, waarna het boek dan naar het huisadres gestuurd wordt.

Bestellen kan via:
info@wodehouse-society.nl

Peter Nieuwenhuizen

Het 8^e Wodehouse Filmfestival

In theater perdu

In dit lustrumjaar van onze P.G. Wodehouse Society is er weer een Wodehouse Film Festival georganiseerd in theater Perdu in Amsterdam. Voor de 8e keer kwamen liefhebbers bijeen om tussen 14-18 uur verschillende verfilmingen te zien van de verhalen van Wodehouse. De bezoekers werden ontvangen met een korte Jeeves & Wooster presentatie, een programmaproject, tekstboekje en een consumptiebon.

Na een korte inleiding door de voorzitter was het tijd voor de eerste film: [A VOICE FROM THE PAST](#) (1975), een verfilming van het verhaal uit het boek [MULLINER NIGHTS](#) (1933). Gerald ('Boris') Lawrence leidde de film in en vertelde over Sacheverell Mulliner die Muriel Branksome bemint, maar haar hand moet vragen aan haar vader, een luitenant-kolonel. Hij volgt per abuis een cursus in zelfvertrouwen in plaats van

een cursus in agrarische technieken, waarmee hij zijn aanstaande schoonvader wilde vermurwen. Zijn overmatig zelfvertrouwen stoot Muriel echter af. Als hij dan de Bisschop van Bognor, zijn oude schoolmeester, tegen het lijf loopt, verdwijnt zijn zelfvertrouwen en wordt hij weer in genade aangenomen door Muriel. John Alderton en Pauline Collins vertolken de hoofdrollen.

De tweede vertoning was de zwart/wit film [THE GIRL ON THE BOAT](#) (1961) van Henry Kaplan, met Norman Wisdom als Sam Marlowe en een jonge Richard Briers als Eustace Hignett, naar het gelijknamige Wodehouse-boek uit 1922. Ole van Luyn hield een toelichting op de film, die zich grotendeels op

een boot afspeelt. Marlowe is verliefd geworden op Billie Bennett en probeert haar hart te veroveren met allerlei capriolen en verovertrucs.

De derde film was een vertelling uit de wereld van Blandings Castle, namelijk [CUSTODY OF THE PUMPKIN](#)

(2014). Het verhaal komt uit de bundel [BLANDINGS CASTLE AND ELSEWHERE](#) (1935) en is door Leonard Beuger vertaald in de bundel [LORD EMSWORTH BEDOELT HET GOED](#) in 2001.

Thijs de Jong gaf een toelichting op het verhaal. Lord Emsworths tuinman Angus McAllister speelde als bewaker van de prijspompoe van Lord Emsworth een belangrijke

rol. Freddie Threepwood wordt verliefd op Niagara ('Aggie') Donaldson, het nichtje van McAllister, McAllister vertrekt en Lord Emsworth moet zich in allerlei bochten wringen om McAllister terug te krijgen en zijn prijsvarken,

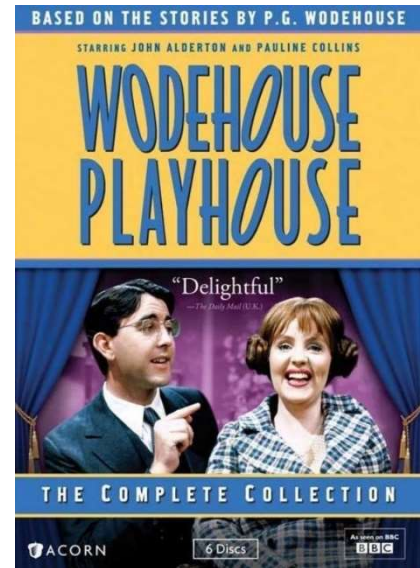
The Empress, niet te verliezen aan zijn buurman Sir Gregory Parsloe-Parsloe. Hoofdrollen werden gespeeld door o.a. Timothy Spall (Lord Emsworth), Jennifer Saunders (Constance), Jack Farthing (Freddie), Ron Donachie (McAllister) en Robert Bathurst (Sir Gregory).

Tussen de films door waren er hapjes verzorgd door Annet de Waard en er waren verschillende presentaties over het verleden van de 45-jarige PGWS en nieuwe plannen. Herman van Riel en Maurice Beemster verzorgden de logistiek en ondergetekende mocht deze keer de nieuwe technicus Henk op weg helpen en vele

technische hobbels helpen gladstrijken.

Peter Nieuwenhuizen

Robert Reinders Folmer

In memoriam

In april jl. hoorde het bestuur van zijn familie dat Robert Reinders Folmer (lidnr.207) vorig jaar op 30 november overleden is. Robert (1945-2025) kreeg in november, vlak na zijn 80e verjaardag, in het ziekenhuis de diagnose acute leukemie, waarna hij een mooie plek gevonden heeft in het Hospice in Haarlem. De uitvaart heeft op 6 december in besloten kring plaatsgevonden in Nieuw-Vennep.

Levensloop

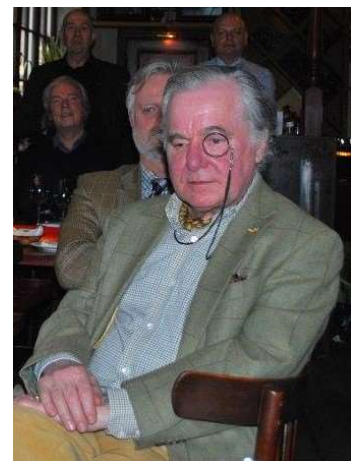
Zijn zoon David meldde dat Robert tweemaal getrouwd is geweest. David en zijn broer stammen uit het eerste huwelijk, hun zus uit het tweede huwelijk. David zag zijn vader vertrekken toen hij vier jaar oud was in 1980, waarna de wegen zich min of meer scheidden. Gesprekken gingen vooral

over actuele zaken. Later woonde Robert jaren alleen in Amsterdam-Zuid en was volgens zijn zoon een man van ritme en vaste patronen. In zijn werkzame leven werkte hij eerst bij de Amsterdamse bank H. Albert de Bary & Co, die later opging in de Deutsche Bank. Daarna werkte hij bij Bank Mees & Hope, de voorloper van MeesPierson (nu Fortis). Hij stopte vroeg met werken, maar kon ondanks zijn financiële achtergrond soms moeilijk de eindjes aan elkaar knopen. Toch was 'Keeping Up Appearances' zijn levensmotto.

Zijn betrokkenheid bij zijn woonomgeving kon hij kwijt in de Vrienden van het Vondelpark. In 1998 waren er plannen om het Vondelpark schoon te vegen van toeristen en andere parkbezoekers. Toen hij voorzitter werd, werd het verwaarloosde Vondelpark net opgeknapt. Zijn Vriendenclub ageerde tegen de komst van de Uitmarkt Junior, loslopende honden, cruisende mannen en voetbalveldjes, maar Koninginnedag en een golftoernooi mochten wel weer. In 2009 beleefde hij als voorzitter van de door hem opgerichte 'Stichting

Reconstructie en Renovatie van Monumenten in en rondom het Vondelpark' een mooi moment toen een fraaie drinkfontein naar ontwerp van Pierre Cuypers teruggeplaatst werd in het park. De oude fontein was al in 1947 gesloopt. In de krant werd Reinders Folmer omschreven als een "voormalig 'bankbediende', [...] een heer van stand, onberispelijk in driedelig pak, een monocle bungelend op de borst".

Robert Reinders Folmer en de PGWS

Zo is hij ook bij veel leden van de PGWS bekend: pijprokend en geaffecteerd sprekend, met zegelring, monocle, pochet, chocker en colbert. Tijdens de vergaderingen nam hij altijd het woord als zijn geliefde onderwerpen Engeland of de monarchie aan de orde kwamen. Na het overlijden van onze eerste beschermvrouwe, Queen Elizabeth I The Queen Mother, vond hij dat er een

nieuwe Patron gezocht moest worden en hij vormde een eenmanscommissie die het bestuur van voorstellen voorzag. Samen met het PGWS bestuur mocht deze commissie op 15 mei 2007 mee op bezoek bij de Engelse ambassadeur Lyn Parker, die een erelidmaatschap werd aangeboden. Dagblad De Telegraaf legde dit mooie moment vast. Het nieuwe erelid Parker deed een goed woordje bij het Engelse Koninklijke Huis en bezorgde de brief van het bestuur bij HRH Camilla The Duchess of Cornwall. Zij wilde met alle genoegen het Patronage van de grootmoeder van Prins Charles overnemen per 1 augustus 2008.

Op 17 oktober 2009 besloot het bestuur de eenmanscommissie de prachtige onderscheiding toe te kennen: een lidmaatschap van de "Orde van de Rode Edelweis, derde klasse, met de gekruiste koekoeksklokken,

wat hem het recht geeft in tegenwoordigheid van de vice-president te gaan jodelen. Een hele eer voor zo'n jong iemand." (P.G. Wodehouse in: Open House) Hijzelf dacht die vergadering met kokosnoten bekogeld te worden en had uit voorzorg zijn brommerhelm meegenomen.

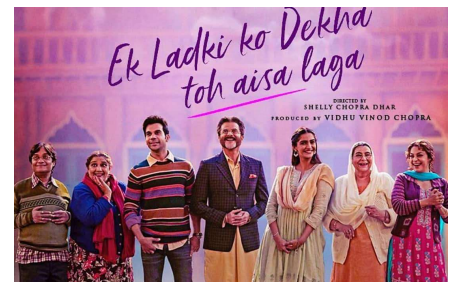
Het bestuur werd uitgenodigd om op 21 oktober 2009 kennis te komen maken met de nieuwe Patron in Clarence House in Londen. Ook bij deze gelegenheid nodigde het bestuur de eenmanscommissie uit om erbij aanwezig te zijn, vanwege zijn grote betrokkenheid bij de Engelse monarchie. Dit was voor hem de grootste eer die hem te beurt mocht vallen. Nog jarenlang kon hij met trots terugdenken aan het bezoek aan het Engelse Koningshuis.

Peter Nieuwenhuizen

Wodehouse in Bollywood

Ek Ladki Ko Dekha Toh Aisa Laga

In India is er een bloeiende filmcultuur. Veel films worden gekenmerkt door zang en dans, door acteurs in kleurige gewaden. In de wandeling worden deze muzikale dansfilms ook wel aangeduid met de term 'Bollywood-films', een knipoog naar fusie tussen de werelden van Hollywood en Bombay (nu Mumbai).

India kent een voorkeur voor Wodehouse-literatuur, zoals ook blijkt het artikel van Vikas Sonak in het boek Over Wodehouse (2026). Met de P.G. Wodehouse Society hebben we in coronatijd ook enkele Wodehouse Talks kunnen horen die een basis hadden in India, zoals op 19 oktober 2021 'A Plum & Tonic – the Wodehouse remedy' tijdens het Mumbai Tata Literary Festival, met Hal Cazalet, de achterkleinzoon van Wodehouse. Op 22 november van dat jaar was er ook een Indiase

opvoering van 'UNCLE FRED FLITS BY' door de Dramatic Circle Hyderabad⁶. Hetzelfde gezelschap gaf een jaar later een andere Wodehouse Talk

op 24 oktober 2021 met 'AUNT AGATHA TAKES THE COUNT'. En een van onze PGWS-bezoekers, Ashok Bhatia, heeft een uitgebreid onderzoek gedaan naar alle verwijzingen naar India die in het werk van Wodehouse voorkomen. Ze zijn te vinden in zijn boek [THE INDIAN CURRY DISHED OUT](#) by P.G. Wodehouse (2022)⁷.

Mooie voorbeelden van verwevenheid en voorliefde van Wodehouse en India: de waardering voor Wodehouse spreekt boekdelen in al deze uitingen.

Een paar jaar geleden is er in India een film opgenomen in het Hindi, die een basis zou moeten hebben in het boek [A DAMSEL IN DISTRESS](#) (1919). Tijdens het 5e

Wodehouse Film Festival in Amsterdam in 2023 is de eerdere boekverfilming uit 1937 met Fred Astaire in de hoofdrol vertoond. En nu is er dan een Bollywood-productie met de titel: Ek Ladki Ko Dekha Toh Aisa Laga, wat ongeveer zoveel betekent als 'Toen ik een meisje zag, voelde ik me zoals nu'.

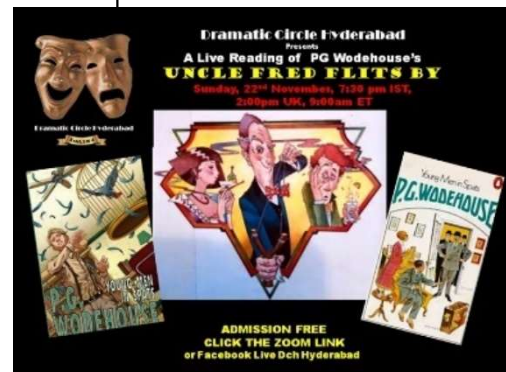
De film dateert al van 1 februari 1919, maar krijgt deze dagen extra aandacht, omdat het een van de eerste films is die de lesbische liefde benadrukt, wat nog niet overal in India geaccepteerd is. In de film

onder regie van Shelly Chopra Dhar spelen vader en dochter Anil Kapoor

(1956) en Sonam Kapoor (1985) de hoofdrol.

Er zijn scènes die aan Wodehouse en [A DAMSEL IN DISTRESS](#) doen denken: de familie die vindt dat een meisje met een geschikte man moet trouwen, een

vlucht, een politieman die rol speelt, een brief die per abuis aan iemand gegeven wordt die op een kok lijkt. En daar ligt de uitdaging: het is interessant om te gaan

kijken waar de Bollywood-film en het Wodehouse-boek nog meer overeenkomsten hebben. De film kan op Netflix bekeken

worden.

Peter Nieuwenhuizen

⁶ Zie: 'Wodehouse en amateurtoneel in Hyderabad'. In: *Nothing Serious* 38 (1), 2021, p.25.

⁷ Zie: 'De relatie van P.G. Wodehouse met India'. In: *Nothing Serious* 39 (2), 2022, p.21.

Emsworth's Plum en The Emsworth Echo

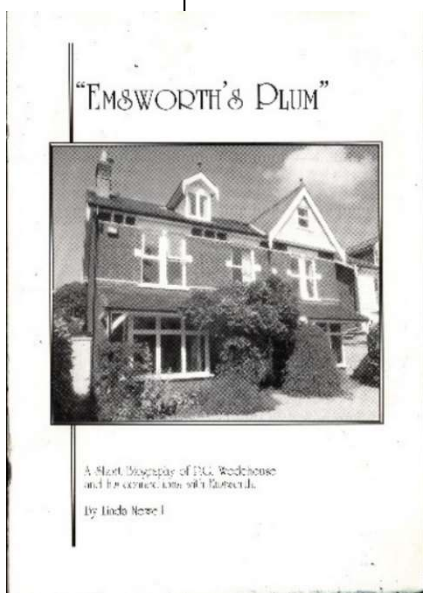
Een nieuwe editie

In 2004 verscheen het boekje **EMSWORTH'S PLUM** van Linda Newell. Het boekje met zwart/wit foto's vertelt de geschiedenis van P.G. Wodehouse en zijn relatie met Emsworth, zijn vroege jaren en carrière, de plaats Emsworth in 1904 toen Wodehouse er kwam wonen en de plaatsnamen uit de buurt die in Wodehouse's verhalen verwerkt zijn.

Het Emsworth Museum (zie artikel op pag.30) heeft het boek laten updaten door Margaret Rogers in 2020. Deze tweede editie houdt de indeling van de vorige uitgave aan, maar is uitgebreid met een langer artikel over Wodehouse en zijn literaire loopbaan en persoonlijk leven. Deze

editie is in kleur en heeft veel nieuwe foto's opgenomen die ook in kleur zijn afgedrukt, zoals de Memorial Stone in de Westminster Abbey van 20 september 2019. Ook is er een kaart ingevoegd. Voor bezoekers aan Emsworth is het een aanrader.

Emsworth's Plum

En voor wie het Emsworth Museum toch bezoekt, is het aan te raden om daar het jaarlijkse bulletin The Emsworth Echo (an Annual Bulletin about the Local History and the Trust) te lezen. In het bulletin verschijnen ook artikelen over Wodehouse. Enkele voorbeelden:

- **'AVENGED!'** A poem by P.G. Wodehouse parodying Lewis Carroll' door Sarah Stanfield,

waarin de oesterkwesie in Emsworth aangehaald wordt. Emsworth Echo 2023, iss.55, p.4-7.

- **'WODEHOUSE AND CRICKET'** door Ollie Randall, die de cricketbelevissen van Wodehouse in zijn jonge jaren als auteur beschrijft en zijn deelname in het team Authors XI met Arthur Conan Doyle (Sherlock Holmes) en J.M.

Barrie (Peter Pan). Emsworth Echo 2024, iss.56, p.22-24.

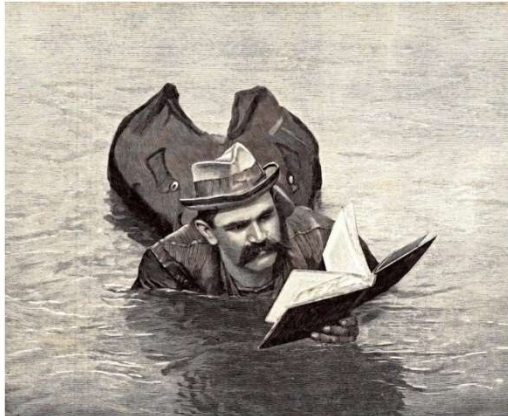
- **'JEEVES: MAN AND MYTH'** door Christine Bury, over Wodehouse en de cricketer Percy Jeeves. Emsworth Echo 2024, iss.56, p.24-25.

Peter Nieuwenhuizen

Wodehouse en Leonard Beuger

In het Zutphens literair café Luxor

Literair Café

Leonard Beuger over P.G. Wodehouse

P.B. Kempe over Jan Kochanowski

Anne Rube over Dörte Hansen

maandag 18 mei - theatercafé Luxor
aanvang 20u15 - gratis toegang

Leonard Beuger is in Zutphen geen onbekende. Deze vertaler-auteur-dramaturg-muzikant heeft al vele vertalingen van Wodehouse op zijn naam staan. Hij was in 1991 de drijvende kracht om in Zutphen een plaquette voor Wodehouse en Sir Philip Sidney te laten onthullen, omdat Wodehouse wel twintigmaal naar Sir Philip Sidney en de Slag bij Zutphen in 1586 verwijst.⁸ In 2006 werd de plaquette aan de Kruittoren nogmaals opgepoetst en onthuld.

Dit keer werd Beuger gevraagd om als lezer te

reflecteren op zijn favoriete auteur. Als het gaat om toneel kiest hij het liefst voor Éric-Emmanuel Schmitt om zelf uit te voeren, maar als het gaat om verhalend proza is P.G. Wodehouse zijn favoriet. Beuger heeft alle Jeeves & Wooster boeken en

verhalen vertaald en meer dan 300 Wodehouse-PodCasts opgenomen voor zijn ModernDutch website (<https://moderndutch.nl>).

Op 18 mei jl. gaf hij een prachtig betoog over het leven van Wodehouse in het Luxor Theatercafé in Zutphen. Hij schetste het leven van Wodehouse in Victoriaans en Edwardiaans Engeland waarin hij tot bloei kwam als schrijver.

Zijn opvoeding door tantes (denk aan Bertie Wooster) en ooms bij de Anglicaanse kerk, kostschool, baan bij de

bank en journalistieke bijdragen vormden zijn begin. Zijn samenwerking Guy Bolton en Jerome Kern in de wereld van musical-comedy gaven een enorme duw in de goede richting. Beuger schetste zijn levensloop met Ethel Rowley, verhuizing naar Frankrijk, gevangenschap en zijn verhuizing naar de VS. Mooi kon Beuger het leven van Wodehouse verweven met het literaire werk dat in die perioden uit de handen van Wodehouse kwam, zoals de Blandings-verhalen rondom Lord Emsworth, Jeeves & Wooster, de golfverhalen, Mr. Mulliner. Niet al het werk van Wodehouse behoorde volgens Beuger tot het humoristische genre. In zijn boek [THE COMING OF BILL](#) uit 1920 ([GEWOONWEG BILL](#), 2024) deed

⁸ Meer hierover op de website: <https://wodehouse-society.nl/Sir-Philip-Sidney>

Wodehouse volgens Beuger een poging om als schrijver serieus te reflecteren om maatschappelijke stromingen die er waren, zoals binnen de

te vervangen door eigentijdse equivalenten. En vertalingen verouderen snel, in tegenstelling tot het origineel. Een mooie uitspraak van Beuger is: “Een

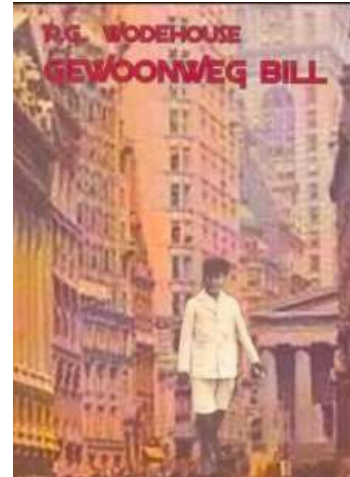
kinderopvoeding; misschien, opperde Beuger, omdat hij als stiefvader voor Leonora zich ook hierin wilde verdiepen. Zijn betrokkenheid en kennis van de toneel- en musicalwereld kwam tot uiting in o.a. [JILL THE RECKLESS](#) uit 1921 ([JILL DE MUSICAL](#), 2023). Het feit dat Wodehouse zelf in 1914 trouwde met Ethel, een voormalige ‘chorusgirl’, hielp ongetwijfeld hierbij. De geluksvogels trouwden volgens Beuger in Wodehouse’s werk allemaal met een chorusgirl.

Uiteraard stond hij ook stil bij de moeilijkheid van vertalingen van het werk van Wodehouse. Verwijzingen naar de Bijbel en Shakespeare, populaire muziek, sporters en politici uit die dagen, zijn moeilijk

vertaling is als een bril waardoor je het origineel ziet, maar die steeds bijgesteld moet worden als de tijd vordert”.

Na Beuger kwamen nog verhalen van Anne Rube over de Duitse schrijfster Dörte Hansen en Pieter Bas Kempe over de Poolse dichter Jan Kochanowski, maar Beuger was voor ons het hoogtepunt van de avond.

*Peter
Nieuwenhuizen*

Bezoek aan Emsworth

Op 13-15 maart jl. bracht ik een bezoek aan het plaatsje Emsworth (9737 inw.) in het graafschap Hampshire. P.G. Wodehouse heeft hier tussen 1904 en 1914 gewoond. Vanaf hier werden zijn columns voor de krant *The Globe* dagelijks naar Londen gebracht per trein. Wodehouse kwam in Emsworth terecht via zijn vriend Herbert Wootton Westbrook die les gaf aan de Emsworth House School. De school die bekend is uit *THE LITTLE NUGGET* (1913) is helaas afgebroken.

Vanaf het stationnetje is het een korte wandeling naar het Emsworth Museum waar een speciale Wodehouse Corner is ingericht, naast allerlei zaken die met Emsworth te maken hebben. Het museum wordt gerund door vrijwilligers en is gesloten van oktober tot Pasen, maar conservator Trevor Davies had speciaal het museum voor me geopend. In de Wodehouse Corner is via diverse panelen aandacht voor de

periode van Wodehouse in Emsworth. Er is een Wodehouse-bibliotheek, een Wodehouse typemachine en vooral: een overzicht van alle namen en locaties in de omgeving die terugkeren in de verhalen van Wodehouse, veel ervan in zijn eerste Blandings roman *SOMETHING FRESH* (1915). Denk aan de plaatsnaam Emsworth en het Threepwood House, maar

ook aan: Clarence Pier, Bosham, Warblington, Southwick, Stockheath, Godalming en Thorney Island ('Clarence Threepwood', 'Lord Bosham', 'Ann Warblington', 'Southwick House', 'Lord Stockheath', 'Bishop of Godalming' en 'Thorne'). Ook andere plaatsnamen zijn door Wodehouse gebruikt: denk bijvoorbeeld

aan Wickham ('Bobby Wickham' in *VERY GOOD, JEEVES*), Rogate ('Lord Rogate' in *LORD EMSWORTH AND OTHERS*), Hampshire ('Duchess of Hampshire' in *MEET MR MULLINER*), Kings Deverill ('Deverill Hall' in *THE MATING SEASON*), Havant ('Duchess of Havant' in *A GENTLEMAN OF LEISURE*), Liss en Southborne ('Adelaide Liss' en 'Countess of Southbourne' in *THE MAN UPSTAIRS*).

Ook aan de beroemde oesterkwesie wordt in het museum aandacht besteed. Bij Emsworth was destijds een bloeiende oestervisserij. Tijdens een banket voor de deken van Winchester werden in 1902 oesters uit Emsworth geserveerd en de deken overleed na het eten ervan. De oesters bleken verontreinigd door rioolwater. In 1903 schreef Wodehouse vier verzen als vervolg op het gedicht *The Walrus and the Carpenter* dat Lewis Carroll had opgenomen in zijn boek *Through the Looking-Glass*

(1871, ho.4). De walrus en de timmerman verleiden daarin een aantal oesters om met hen mee te gaan, ze worden daarna opgegeten. In het gedicht komt het bekende couplet voor:

"The time has come," the Walrus said / "To talk of many things / Of shoes and ships and sealing-wax / Of cabbages and kings / And why the sea is boiling hot / And whether pigs have wings."

De laatste strofe, *Pigs have Wings*, komt ons bekend voor als titel van een Wodehouse-boek uit 1952. Een van de vier extra verzen van Wodehouse na de oesterramp luidt:

"The time has come," the Walrus said / "To talk of doctors' bills / Of pulses up to fever height / Of medicine and pills. / I would not for the world alarm / But shall we make our wills?"

Wodehouse hielp aan de Emsworth House School met het schooltoneel en trad op als coach bij het schoolcricket. Hij ging wonen aan de Record Road 6 in het huis Threepwood. De naam van dit huis leeft nu voort in het karakter Lord Emsworth. Bij een bezoekje aan de huidige eigenaars, de familie Hart, bleek dat het huis in vervallen staat verkeert. Ook het bordje, de *blue plaque* aan de gevel, dat

aangeeft dat Wodehouse hier tussen 1904-1914 heeft gewoond, is in de loop der tijden vervaagd. Eigenares Mrs Hart geeft aan dat het eigenlijk vernieuwd moet worden.

In het huis Threepwood kregen Wodehouse en zijn vrouw Ethel hulp van huishoudster Lillian Barnett uit Emsworth. Tot op hoge leeftijd bleef Wodehouse contact onderhouden met 'Lily' en schreef haar brieven vanuit alle plaatsen waar hij later woonde; de correspondentie hield hem op de hoogte van het reilen en zeilen in Emsworth. In zijn Emsworth periode gebruikte Wodehouse ook namen van burens uit de Record Road voor zijn verhalen: The Watsons (*HEAD OF KAY'S*, 1905), Robinson (*MIKE*, 1910), Pitt (*A GENTLEMAN OF LEISURE*, 1910) en twee huizen uit de straat werden personen: Felix Clovelly en Lord Mount Anville (*SOMETHING FRESH*, 1915).

Wodehouse's oom Walter Deane en tante Marion woonden destijds ook in Emsworth, aan de Havant Road 41 in het huis Forbury, op loopafstand van de Emsworth House School en de Record Road. Bij een bezoek aan dit huis bleken de huidige bewoners niet op de hoogte van de geschiedenis van hun huis.

Wandelend richting de haven kom je langs The Crown Inn, dat we kennen als The Crown Hotel, waar George Bevan logeert in het boek *A DAMSEL IN DISTRESS* (1919).

Tot slot is het ook de moeite waard om vanuit Emsworth de Havant Road helemaal uit te wandelen richting Havant. Aan het eind, vlak voor de snelweg A27, is een nieuwbouwwijk die qua namen helemaal aan Wodehouse gewijd is. Je vindt er de straten: Wodehouse Close, Blandings Way, Jeeves Close, Wooster Close, Bosham Gardens, Belpher Gardens, Dulwich Court, Pelham House en Epsom Close (Wodehouse is geboren aan de Epsom Road in Guildford).

Een mooier eerbetoon aan Wodehouse kan bijna niet, al heeft het museum plannen om geld in te zamelen voor een standbeeld voor Wodehouse in Emsworth. We zullen de ontwikkelingen volgen!

Peter Nieuwenhuizen

20 juni bijeenkomst in The Mill Amsterdam

Komt allen naar deze oude bekende! (What's in a name...?)

eigenaar Mehmet! De hele agenda van de bijeenkomst - waaronder de presentatie van ons jubileum ledenboek! - vind je voorin deze Nothing Serious.

Hurray! Wij gaan in juni terug naar een oude bekende locatie! “Huuu, maar ik ken *The Mill* helemaal niet...” Jawel! Want dat is de nieuwe naam voor café *Fifty Four*, ook wel *Amstel 54*, voorheen *Amstel Taveerne*. We waren hier voor het laatst welkom in 2024. Toen was er sprake van een verkoop, heette het café kort *Café aan de Amstel*, en moesten wij wijken... Maar nu is de oude eigenaar weer eigenaar, het café nóg een naam rijker, en zijn wij weer welkom! Hurray voor deze vertrouwde aanvulling op onze andere Amsterdamse locatie, Café Kuy! (die we in februari weer willen bezoeken).

Voorwaarde voor het exclusieve gebruik van dit café is wel dat we een basisomzet garanderen, maar dat vindt niemand hopelijk gek in deze dure tijden. Neem er dus vooral eentje extra op deze gastvrije nieuwe oude

De details voor de bijeenkomst:

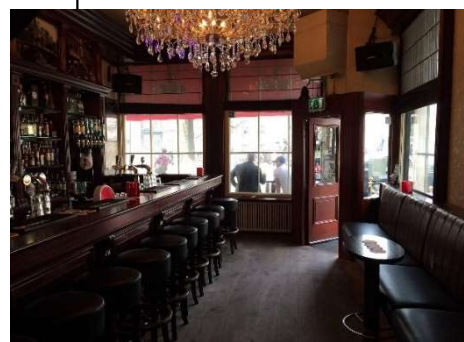
- Tijdstip/locatie: 20 juni, 13:00 tot 16:00, The Mill, Amstel 54, Amsterdam.\
- Route vanaf A'dam CS: lopend ca. 15 min (1,5 km); Metro: ca. 2 min (r.Station Zuid, elke 8 min) halte Rokin, dan 5 min lopen; Tram: ca. 6 min met eender welke tram die op halte Rembrandtplein stopt, dan nog 2 min lopen.
- Parkeren: op 4 min afstand bv Q-Park The Bank Rembrandtplein, Amstelstraat 12.
- Extra info: The Mill is ook rolstoeltoegankelijk.
- NB: afname van *tenminste 2, beter 3 consumpties* pp is wenselijk om de basisomzet te kunnen garanderen - meer mag zeker ook - in ruil voor ons exclusief gebruik van het café.

Onze Little Free Library boeken: help mee!

Natuurlijk zal ook het winkeltje op 20 juni weer present zijn, zodat je bijvoorbeeld ons nieuwe jubileum ledenboek en ook onze mooie nieuwe postzegel naar hartenlust kunt aanschaffen. Maar daarnaast breng ik graag weer eens onze Little Free Library onder de aandacht: een klein rijtje gratis boeken van en voor leden. Kijk 20 juni gerust voor jezelf of nog beter: **help zulke boekjes verspreiden** in Little Free Libraries in jouw eigen dorp/stad! Vraag gerust om een heel stapeltje! Schuif onze speciale boekenlegger in zo'n boek, die verwijst naar de PGWS. Deze is te downloaden van onze website: <https://wodehouse-society.nl/>. Je vindt hem daar als optie 'Boekenlegger' als je je pijltje laten rusten op het tabje 'Web winkel'.

Graag tot ziens allemaal op 20 juni te Amsterdam!

Elsbeth Westerman

PGWS Lustrum 3 oktober

Geef je op!

En dit is echt de allerlaatste herinnering via de NS. *Talm niet langer en geef jezelf (en je partner?) op!* Dit jaar viert ons aller Society haar 45-jarig bestaan. Dat willen we groots vieren en dus hebben we een interessant programma voor jullie samengesteld. De belangrijkste feiten: het is op 3 oktober 2026 te Deventer. Er is een middag buitenprogramma in de stad met verrassingen. Het hoofdprogramma zal zich binnen afspelen in de zeer stijlvolle Sociëteit De Hereeniging, een Drones-achtige club, waar je normaal niet zomaar binnenkomt; wij natuurlijk wel!

Belangrijk om nu al mee aan de slag te gaan:

- Er is weer een **PSilent Auction**, inbreng zeer welkom, kijk alvast je zolder erop na!
- Er is een **diorama wedstrijd**, begin alvast met knutselen, je hebt nu nog volop tijd!

Toelichting bij de diorama wedstrijd:

een diorama is een enscenering van een leuk tafereeltje, een soort schilderij in 3D; zie voor voorbeelden de afbeeldingen bij dit artikel. Voor die wedstrijd vragen we je om een scene uit een boek van Wodehouse te vertalen naar 3D. *Verklap aan niemand welke je scene je uitbeeldt!* Maak het zo mooi of zo mal als je wilt. Met klei of met lego, van papier of textiel, piepklein of groot (max een grote schoenendoos). Alles mag. We hopen dat velen meedoen aan deze wedstrijd, zodat we tafels vol prachtige decortjes krijgen om ons aan te vergapen.

Er zijn 2 soorten prijzen te vergeven:

1. Een prijs voor de mooiste diorama.
2. Een prijs voor de persoon die van de meeste diorama's correct raadt welke scènes zijn uitgebeeld

Alle lustrum-info op een rijtje:

- **Datum/locatie:** Zaterdag 3 oktober 2026, te Deventer, in de Sociëteit De Hereeniging.
- **Middagprogramma:** vanaf 14:00 's middags, licht sportief en met verrassingen
- **Hoofdprogramma:** vanaf 17:00 ontvangst voor diner in de Hereeniging, met entertainment, omkleden van middag- in avondtenue mogelijk in hun prachtig beschilderde kelder met antieke bowlingbaan (kijkje waard!).

- **Prijs:** Hoofdprogramma €65,- , optioneel middagprogramma: €10,-, samen €75,-
- **Extra:** maak een diorama en/of geef je op om iets leuks te doen qua zang, dans, muziek (piano aanwezig) of misschien denk jij aan iets anders? Denk aan max 5 à 10 (uitzonderlijk? 20) minuten en overleg met ons.

- **Opgeven?: DOE HET NU:** Er zijn max 80 zitplekken bij het diner. Mail je aanmelding en bijzonderheden naar penningmeester@wodehouse-society.nl

Elsbeth Westerman en Maurice Beemster

De 3e Wodehouse in the Springtime conferentie

Chichester

Op 14 maart vond voor de derde maal de *Wodehouse in the Springtime* conferentie plaats in Engeland. Na Harrogate (2022) en Bath (2024) was het nu de beurt aan Chichester. Allemaal steden die wel iets met Wodehouse hebben, steden waar hij geweest is, gewoond heeft of over geschreven heeft. Chichester is onvergetelijk geworden in de naam van J. Chichester Clam, de Amerikaanse scheepsmagnaat die in het boek *Joy in the Morning* (1946) in het geheim zaken wil doen met Lord Worplesdon in het huisje Wee Noke, dat vervolgens dankzij Florence's broertje Edwin in brand vliegt.

Vanuit Nederland waren Josepha Olsthoorn, Vikas Sonak en zoon Dinesh en ondergetekende aanwezig bij de conferentie.

De nieuwe voorzitter Leslie Tapsen opende de bijeenkomst in het Harbour Hotel en kondigde de zeven sprekers aan. Zij ontving van onze PGWS een mooi vel (laatste) Wodehouse postzegels als aandenken.

De eerste spreker Jonathan Causer zou een lezing houden over Wodehouse en de Tien Geboden, maar dit bleek een misleiding. Hij had een lezing voorbereid over Nietzsche en Spinoza in de relatie tussen Florence Craye en Bertie Wooster (en Jeeves).

Chris Makey liet daarna de stamboom zien van de Wodehouse familie en bedolf de aanwezigen met honderden jaartallen die lastig te reproduceren zijn.

De Amerikaanse oud-voorzitter en vinoloog (wijnkenner) Elliott Milstein hield een vermakelijk betoog over het beroemde diner dat Anatole voor Bertie zou kunnen bereiden in [THE CODE OF THE WOOSTERS](#)

(1938). Het was hem opgevallen dat er geen wijnen genoemd werden in de Wodehouse verhalen, alleen sherry, dus hij suggereerde bij zeventien gerechten maar liefst veertien verschillende soorten wijn en berekende hoeveel dollar dit wel niet zou kosten. Zijn dure smaak joeg de rekening aardig op.

Nick Townend stond stil bij de schoolboy-stories, die Wodehouse tot in 1911 heeft geschreven met zijn

eigen Dulwich college in het achterhoofd. Townend gaf aan dat leuk het is om die verhalen te herlezen en hoe deze verhalen het plezier van Wodehouse in zijn schooldagen reflecteerden: hij kwam nog geregeld terug naar Dulwich om cricketwedstrijden te zien.

Vervolgens mocht ondergetekende voor de derde keer een lezing houden in de *Springtime*-serie. Dit keer stond 'Heroism on the Wodehouse

battlefield' op de rol. Via onderzoek in Wodehouse teksten werd gekeken hoe historische veldslagen zoals de Slag bij Crécy (1346), Agincourt (1415), Zutphen (1586) en Malplaquet (1709) door Wodehouse gebruikt werden om menselijke heldhaftigheid te benadrukken. Dit geldt vooral voor Bertie Wooster, Lord Emsworth, zijn broer Galahad Threepwood en Psmith. In het boek [OVER WODEHOUSE](#) (2026) is de tekst van de lezing terug te lezen.

museum tijdens de conferentie open zou zijn en Davies kwam dit toelichten.

Daarna was het de beurt aan Hal Cazalet, de achterkleinzoon van Wodehouse, die vanuit het familiealbum vertelde en zong over zijn oma (Leonora) en zijn overgrootouders Plum en Ethel.

Trevor Davies van het Emsworth Museum vertelde over de Wodehouse collectie in het lokale museum. Normaliter was het museum in deze tijd gesloten, maar ondergetekende had met hem geregeld dat het

De middag werd afgerond met een quiz onder leiding van Paul Kent, die gewonnen werd door de Amerikanen (met Vikas in hun team), met het Nederlandse team (met Tony Ring) op een tweede plaats.

Een mooi diner sloot de avond af.

Peter Nieuwenhuize

P.G. Wodehouse Society

P.G. Wodehouse

Tot ziens bij onze
volgende meeting:

20 juni

in

The Mill
Amsterdam